

At

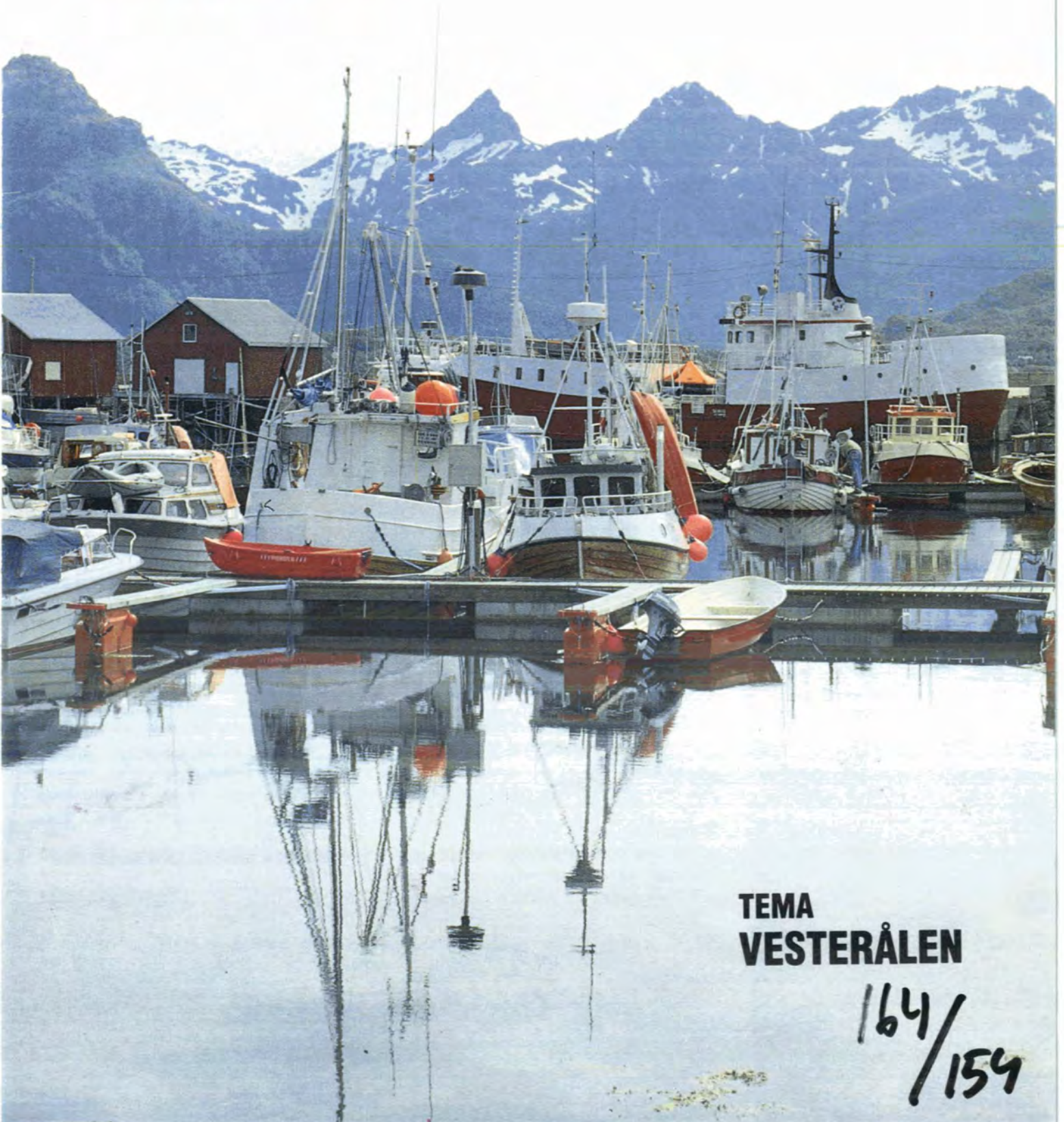
Elev. 1

Fiskeriinspektoralet
Biblioteket

Fiskets Gang

Nr. 5/6 - 1993

30 JULI 1993

TEMA
VESTERÅLEN

164/
154

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTORATET

79. ÅRGANG
NR. 5/6 – JULI 1993

Utgis månedlig
ISSN 0015-3133

ANSV. REDAKTØR

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

REDAKSJON:

Olav Lekve
Dag Paulsen

Ekspedisjon/Annonser:
Esther-Margrethe Olsen

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5002 Bergen
Tlf.: 05 23 80 00

Trykt i offset
JOHN GRIEG A/S

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 200,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 330,- pr. år. Utland med fly kr. 400,-. Fiskerifagstudenter kr. 100,-.

ANNONSEPRISER:

1/1 kr. 4.700,-
1/2 kr. 2.400,-
1/4 kr. 1.500,-

Eller kr. 7,80 pr. spalte mm.

Tillegg for farger:
kr. 1.000,- pr. farge

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

«Bomtrålskandalen»

De fleste kjenner vel historien om redaktøren i ei lokalavis, som skrev at; «Halve kommunestyret er idioter». Da omtalte kommunestyret forlangte en beriktigelse, kom den i følgende form; «Halve kommunestyret er ikke idioter»!

Vedkommende kommune-styre skal ikke jeg ha sagt noe om. Hensikten med å gjengi historien er å illustrere hvordan bruk/misbruk av ord kan gi leserne et helt annet bilde/formidle et helt annet budskap enn det som faktisk ord for ord står på trykk.

Det vi normalt kaller seriøse aviser, gjør ikke sånt. Ikke seriøse journalister heller. Men det er dessverre de som lar seg friste.

Fiskerisjef Birger Larsen har fått føle dette de siste månedene. Norges største avis VG, har kjørt en artikkelserie under vignetten «Bomtrålskandalen». Saken er også gitt stort oppslag i avisa Fiskaren. Hva som er skandaløst, bortsett fra VG-journalistenes behandling av saken, gjenstår å se. Den påstått fornærmede part, fiskeskipper Jan Markussen, som var en av flere som ikke fikk bomtrålkonsesjon, har anmeldt fiskerisjef Birger Larsen i sakens anledning. Jeg går ut fra at politiets gjennomgang vil vise om det er grunnlag for kritikken eller om det hele er skittkasting fra en monomant dårlig taper på ville veier.

Måten jeg har ordlagt meg på skulle fortelle med all ønskelig tydelighet hva jeg mener om saken.

Men de mange tusen lesere som bare har VG's framstilling å holde seg til, må dessverre sitte igjen med det inntrykket at her ligger det både korrupsjon og andre ulumskheter under, – selv om VG har passet seg vel for å sette slike ord på trykk.

Den ene av de to som fikk bomtrålkonsesjon, blir av VG konsekvent omtalt som «flatbrødarbeider» i stikkittler, ingress og

andre plasser der det synes best. VG har ikke lagt mye arbeid i å fortelle at vedkommende er den eneste av søkerne som hadde praktisk erfaring fra bomtrålfiske. Men det var jo før han flyttet til Norge, så da så!

Den som eventuelt måtte tro VG, vil jo også sitte igjen med det inntrykket at vedkommendes far er den mektige styreformannen for et av Nederlands største verft.

– Og problemer med brevutkast som aldri ble til brev i den forstand at det aldri ble sendt til noen, må man jo kunne ta lett på når man er journalist i Norges største avis, eller hva? Etterpå kan man jo lage et nytt kjempeoppslag på at noen påstår at brevet aldri ble sendt. Formulert slik at de som sier noe sånt, og som faktisk er de som vet det, framstår som lite troverdige og nærmest latterlige.

– Som det sies i enkelte pressekreter: Aldri ødelegg en «god historie» med å sjekke for grundig!

– Vi venter spent på fortsettelsen!

God sommer!

Sigbjørn Lomelde

Kontorsjef SIGBJØRN LOMELDE

INNHold – CONTENTS

FG

NR. 5/6
1993

Aktuell kommentar: <i>Current comment</i>	2
Kronikk: Norsk posisjonspapir om fiskerier <i>Feature article: Norwegian position-paper about fisheries</i>	4–5
Samarbeid for å stanse fiskefusking <i>Government bodies cooperate to prevent fraud in the fishing industry</i>	6
Bedre redningsberedskap for sjøfolk <i>Improved stand by service for sailors</i>	7
I 60 meters høyde over Barentshavet <i>At 60 meters above the Barents Sea</i>	8–9
Tema: Vesterålen Samarbeidsånd skal få fart på Vesterålen <i>Issue: Vesterålen</i> <i>Teamwork spirit to get Vesterålen moving</i>	10–11
Andøya: Fisk og forsvar <i>Andøya: Fisheries and forces</i>	12–13
Kvalitet er nøkkelordet <i>Quality is the key-word</i>	14
– Fastsett kvotene om våren – Set the quotas in the spring	15–16
Myre i Øksnes: Nytt havneanlegg skal bedre forholdene for fiskeflåten <i>Myre in Øksnes:</i> <i>A new harbour to improve conditions for the fishing fleet</i>	17–18
Pengelukten blir konserveret <i>"Smell of money" to be preserved</i>	19–20
Tre-dimensjonal modell for havets ressurser <i>Three-dimensional model for ocean resources</i>	21
Kampanje for norsk lodde i Japan <i>Campaign for Norwegian capelin in Japan</i>	22
Vågehvalen feiter seg på sild og lodde i nord <i>The minke whale pastures on herring and capelin in the north</i>	23
Aktuell og informativ bok om vågehvalen <i>Current and informative book about the minke whale</i>	24
Akustiske målinger på sild og brisling langs Skagerrakkysten <i>Acoustic surveys on herring and sprat on the Skagerrak coast</i>	25
Historikk: På tokt med havforsker G.O. Sars for å finne skrelens rette hjem – et 115 års minne <i>History: Science-cruise with marine scientist G.O. Sars in search for the winter-cods real home</i> – a 115 years memory	31
J-meldinger <i>Laws and regulations</i>	34
Nybygg, kjøp og salg – The norwegian fishing vessels market	35
Statistikk <i>Statistics</i>	42
Lån og løyve <i>New licenses</i>	43

Forsidefoto:
Hennes i Vesterålen
(Foto: Olav Lekve)

Redaksjonen
avsluttet
20. juli 1993

1994/93

Fiskeriminister Jan Henry T. Olsen

Norsk posisjonspapir om fiskerier

Så er vi altså i gang. Vi har overlevert til EF det som er vårt utgangspunkt for de forhandlinger som vi nå skal inn i.

Jeg har tidligere sagt at jeg på bakgrunn av den eksisterende fiskeripolitikken i EF, er i mot norsk medlemskap. Dersom jeg skal kunne anbefale et medlemskap, må EFs fiskeripolitikk forbedres på flere områder. Vår forhandlings-plattform signaliserer derfor klart behovet for tilpasninger selv om vi aksepterer at forhandlingene må føres med utgangspunkt i de regler som allerede eksisterer i EF. Først når et forhandlingsresultat foreligger, vil jeg ha grunnlag for å vurdere om dette er godt nok eller ikke.

For noen vil det nok høres vel optimistisk ut at vi som lite søkerland har slike ambisjoner. Jeg vil imidlertid understreke at når det gjelder de europeiske fiskerier, er Norge en stormakt. Fiskeriene er en viktig del av vår økonomi og kultur. Våre havområder er vår kysts innmark.

Posisjonspapiret utgjør grunnmuren til det bygget som skal forhandle om. I dette ligger også grunnsetningen til de hensyn som jeg selv ser som avgjørende for om forhandlingsresultatet blir godt eller dårlig på fiskerisektoren.

Våre forhandlingsposisjoner vil gjenspeile de forhold vi tillegger avgjørende betydning. Dette dreier seg om å sikre muligheten til å kunne fortsette en bærekraftig forvaltning og utnyttelse av våre marine ressurser. Det dreier seg om å sikre en forsvarlig kontroll av ressursene, slik at vi kan opprettholde livsgrunnlaget for fiskerisamfunnene langs kysten. Dette er gode og rimelige krav.

«Vi krever ikke annet enn å få beholde det som er vårt»

Vi krever ikke annet enn at vi skal kunne fortsette en forvaltningspolitikk som har vist seg å være riktig og fornuftig innenfor rammene av EFs fiskeripolitikk. Vi krever heller ikke annet enn at vi skal beholde det som er vårt av ressurser innenfor et EF-system som har som prinsipp at de andeler et land har fått seg tildelt er faste, stabile og forutsigbare.

Vi har i Norge brukt mye tid på å vise de viktigste fiskeripolitikere og tjenestemenn i EF, norsk kyst og norske kysts avhengighet av fiskeriene. Dette skal vi fortsette med. Nettopp de lange avstandene, de

Fiskeriminister Jan Henry T. Olsen

mange små lokalsamfunn, den spredte bosetting og avhengigheten for hele regioner av fiskeriene, er det som overrasker politikerne og tjenestemennene mest når de besøker vår kyst. Det blir litt lettere å drøfte våre spesielle forhold når de skjønner at vår avstand fra Nordkapp til Lindesnes, tilsvarer avstanden fra Lindesnes tvers gjennom Europa til midt nede i Italia, eller en reise på to timer med bil fra Tromsø til Vannøy, ett av de nærmeste fiskevær, tilsvarer hele Belgias kystlinje.

Vår fiskeripolitikk er ikke perfekt. Når det gjelder ansvarlighet i ressursforvaltningen, vilje til å håndheve regler og evne til langsiktig strategi, er vi imidlertid blant de beste. Dette har så langt gitt resultater i form av voksende fiskebestander. Både vi og EF taper på at vi så langt ikke har vært i stand til å gjennomføre en fullt ut ansvarlig forvaltning av nordsjøbestandene. EF går nå igjennom den samme type prosess når det gjelder bunnfisk i Nordsjøen, som vi tidligere har gjort når det gjelder vår torsk og hyse.

«Vår forvaltningskompetanse vil ha stor verdi for EF»

Noen spør: Hva skal fiskerisektoren i EF få ut av Norge som medlem i EF? Jeg vil hevde at fiskeriene i EF har mye å tjene på dette. Verden er underforsynt med fisk. En stor fiskerinasjon som Norge innenfor EF, bidrar til å sikre forsyningen og stabilisere markedene. Vår forvaltningskompetanse vil også ha stor verdi for EF.

Vi forventer fri og lik adgang til EFs indre marked, dette følger av Romatraktaten. Dette er imidlertid ikke

bare en fordel for Norge. Det er også en fordel for EF som i sterkere grad får tilført kvalitetsprodukter til lavere kostander.

Det har aldri vært slik at EF har stilt krav om at et søkerland skal avgi naturressurser som betingelse for medlemskap. Slik var det ikke da Hellas, Spania og Portugal ble medlemmer og slik bør det heller ikke være i fremtiden.

Det er heller ikke riktig å betakke sektorer isolert når en skal vurdere balansen i forhandlingsresultatet. Vi må alle gjøre en totalvurdering. Regjeringen skal vurdere om resultatet er så godt at det kan legges fram for folket, gjennom en folkeavstemning.

Det framstilles ofte som om det er uoverstigelige motsetninger mellom det EF står for og det vi står for i fiskeripolitikken. Det vil nok vise seg at vi er uenige på flere områder og at våre regler kan være forskjellige i sin konkrete utforming. Men dette må ikke overskygge at vi også på mange områder har fellels målsettinger. Ut fra de spesielle karaktertrekkene i vårt land, med sin langstrakte kyst, har vi imidlertid valgt andre virkemidler for å nå de samme målene.

«Det er også i EFs interesse at vår vellykkede ressursforvaltning i våre havområder videreføres av Norge»

Norge legger stor vekt på de tanker som ligger bak subsidiaritets-prinsippet, eller «nærhetsprinsippet» som det kalles i Norge. Vi mener at den beste måten å sikre legitim politisk styring innenfor EF, ligger ii å utvide rammene for delegering av beslutninger til nasjonalt nivå i EF, i tråd med disse idéene. Det er også i EFs interesse at vår vellykkede ressursforvaltning i våre havområder videreføres av Norge.

Vi må sikre en skikkelig kontroll med ressursuttaket, og at de ressursandeler norske fiskere har idag, forblir på norske hender. Dagens norske regulerings- og kontrollordninger er godt egnet til å føre videre en slik ressurspolitikk.

Vi mener at prinsippet om «relativ stabilitet», skal fortsette som det grunnleggende prinsipp for fordeling av fiskekvoter. Dette betyr at vi skal beholde våre kvoteandeler.

Et medlemskap for Norge vil føre til at 12-mils sonen fortsatt vil bli forbeholdt norske fiskere, i alle fall fram til år 2002. Dette prinsipp er essensielt å få viderført.

Et medlemskap vil gi Norge rett til å bestemme over fordeling av kvoter til de ulike flåtegruppene. Overvåking og kontroll innenfor vår fiskerisone vil fortsatt forbli på norske hender innenfor de rammer som er fastsatt av EF-systemet i dag.

Såkalt kvotehopping, dvs. indirekte adgang til ressursene gjennom kjøp av fiskefartøyer, uten at det er noen tradisjonell forbindelse mellom kystbefolkningen og ressursene, medfører ustabilitet og usikkerhet. Dette undergraver nasjonale kvoterettigheter slik de er etablert gjennom relativ satabilitet. Det er nødvendig å komme fram til ordninger som sikrer at fiskerettigheter forblir til rådighet for det medlemslandet som har fått tildelt rettighetene.

«Det er viktig at vi står samlet som nasjon bak de norske posisjonene»

Det norske markedssystemet har gitt fiskerne myndighet til å forestå førstehåndsomsetningen av fisk. Systemet er tilpasset de særlige forhold som preger kysten vår. Vårt mål er å sikre at den framtidige omsetning av fisk vil ivareta kystens og fiskerinæringens behov for stabile rammevilkår og inntekter innenfor EF-systemet.

Det er ikke bare vanskeligheter forbundet med et medlemskap i EF. Det er også fordeler og nye muligheter sett fra fiskerinæringens synspunkt.

Et EF-medlemskap betyr en klart bedret markedssadgang for norske fiskeprodukter. Dette kommer hele fiskerinæringa til gode. Full frihandel vil gi ytterligere forbedring av mulighetene for økt videreføring i forhold til det EØS-avtalen kan gi. Det vil også føre til at anti-dumping-tiltak ikke vil kunne settes ut i livet.

Uroen på det europeiske fiskemarkedet den seinere tid viser sammenhengen mellom overfiske, mangel på kontroll og ustabil marked. Dette understreker behovet for økt internasjonalt samarbeid på dette området. Et EF-medlemskap vil gi oss økt innflytelse og sikre adgangen til vårt hovedmarked.

Nå er vi i forhandlinger. Da er det viktig at vi står samlet som nasjon bak de norske posisjonene, og ikke undergraver den viktige forhandlingsjobben vi nå skal utføre. Så får vi alle se når forhandlingene er avsluttet om resultatet er blitt godt nok. I den vurderinga skal vi alle delta gjennom vår holdning ved folkeavstemninga.

Fiskeridepartementet innfører kontrollpunkter for utenlandske fiskefartøy

Fiskeridepartementet har vedtatt en rekke endringer i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone. Bl.a. pålegger de nye bestemmelsene utenlandske fiskefartøy, ved avslutning av fisket i sonen nord for 62°N, å melde seg for kontroll ved ett av flere faste kontrollpunkter før de går ut av norsk sone. Norske myndigheter vil da kunne kontrollere at den fangsten fartøyet har innrapportert og det som er ført i fangstloggen, samsvarer med den fangsten fartøyet faktisk har ombord.

Reglene om slike kontrollpunkter vil trå i kraft fra den tid Fiskeridirektoratet bestemmer.

De andre nye bestemmelsene trer i kraft straks.

Hensikten med de endringene som er vedtatt, er å legge til rette for en mer effektiv kontroll med utenlandsk fiskeriaktivitet i norsk økonomisk sone, ved at særlig reglene om fangstrapportering forbedres.

Samarbeid for å stanse fiskefusket

På et møte i Skattedirektoratets lokaler i Oslo ble det 22. juni inngått en formell samarbeidsavtale mellom Fiskeridirektoratet, Skattedirektoratet og Toll- og Avgiftsdirektoratet. Målet med avtalen er å samordne rutinene og samkjøre kontroller innen fiskerinæringen, både landing av fisk og eksport.

De skal bekjempe fiskefusket. Fra venstre tolldirektør Jan Solberg, skattedirektør Willy Ovesen og fiskeridirektør Viggo Jan Olsen

Det fuskes i stor stil i norsk fiskerinæring. Det gjelder vanlig omsetning, import og eksport. Når det gjelder svart omsetning av fisk regner myndighetene med at tallet tilsvarer flere hundre millioner kroner.

Ulovlig omsatt fisk

Mye av den ulovlig omsatte fisken er såkalt russetorsk. Russiske myndigheter har liten kontroll med hva deres fiskere tar ut i Barentshavet og mye av fisken omsettes i Norge - ulovlig. Skattedirektoratet sender nå automatisk kontrolloppgaver av omsatt fisk fra russiske fartøyer til sine kollegaer i Moskva. I tillegg er det inngått et bredere samarbeid mellom norske og russiske fiskerimyndigheter med tanke på kontroll av fisket i Barentshavet. Det blir mellom annet utveksling av informasjon mellom de to lands kystvakter.

Toll- og Avgiftsdirektoratet intensiverer nå kontrollen i fiskerinæringen. Blant annet skal «hele» fiskerinæringen kontrolleres i en storstilt aksjon i høst. Denne kontrollen skal utføres i samarbeid mellom de tre direktoratene.

Avtalen skal først og fremst utøves på lokalplanet, ute i fylkene. Det skal opprettes en gruppe sammensatt av tjenestemenn fra de tre direktoratene som skal møtes jevnlig. Ved kontroller/beslag skal det være kontakt mellom etatene og om nødvendig felles aksjon. I tillegg skal Økokrim være aktiv deltaker i samarbeidet. I Politiet er det allerede igang kurs om økonomisk kriminalitet for tjenestemenn ved de ulike politikamrene.

Aktuelle saker som det skal samarbeides om er f. eks. juks med sluttseklene, uriktige salgstall og falske eksportlisenser.

Til Mosambik

Ved juletider set avdelingsdirektør Hans Erstad ved Havforskningsinstituttet seg på flyet til Afrika. Med seg har han familien. Destinasjon er Maputo i Mosambik og stillinga som rådgjevar for Fiskeriforskningsinstituttet i den afrikanske staten.

– Dette er eit NORAD-engasjement og eg skal i hovudsak fungere som rådgjevar innan administrasjon, organisering og økonomistyring i tillegg til planlegging av forskningsarbeid, seier Erstad.

Familien Erstad ser fram til eit opphald i eit varmare land.

– Eg gler med til å yta ein innsats og benytte min kompetanse til å betra tilhøva i eit u-land. Det er ei utfordring for meg å jobba under andre forhold, både materielt og organisatorisk. Sjølv om eg først og fremst skal overføra min kompetanse til instituttet i Maputo kan opphaldet gje meg kompetanse tilbake, både personleg og profesjonelt. Dessutan har eg hatt ein draum om å få gjere noko slikt, seier Erstad.

Men det er ikkje noko kaos Hans Erstad reiser ned til. Fiskeriforskningsinstituttet i Mosambik er ein seriøs og veldreven institusjon og samarbeider mellom anna med Havforskningsinstituttet gjennom NORAD.

Hans Erstad er utdanna sosialøkonom og har tidlegare arbeidd ved fiskeriøkonomisk avdeling i Fiskeridirektoratet. Han har vore avdelingsdirektør ved administrasjonsavdeling på HI sidan 1985. Dette er andre gongen han reiser til Mosambik. Tidlegare har han hatt bak seg eit tre-vekers opphald i landet.

Bedre redningsberedskap for sjøfolk

FG

NR. 5/6
1993

Bomberommet i luftforsvarets Orionfly er nå utstyrt med en spesiell bombe. Denne bomben skal redde liv og består av to redningsflåter som blir sluppet ved siden av skipbrudne. Det nye systemet gjør det lettere å ta forliste sjøfolk opp fra sjøen.

Systemet er av kanadisk opprinnelse og kalles SKAD – Survival Kit Air Dropable.

– Systemet består av en beholder i bomberommet som inneholder to redningsflåter forbundet med en line på 600 fot. Det virker slik at flåte A blir sluppet først, deretter blir flåte B presset ut av beholderen etter landing i sjøen. Vi slipper beholderen slik at vinden driver flåtene mot de overlevende og de blir fanget opp av linen, sier kaptein Kjell Skjervheim ved flystasjonen på Andøya.

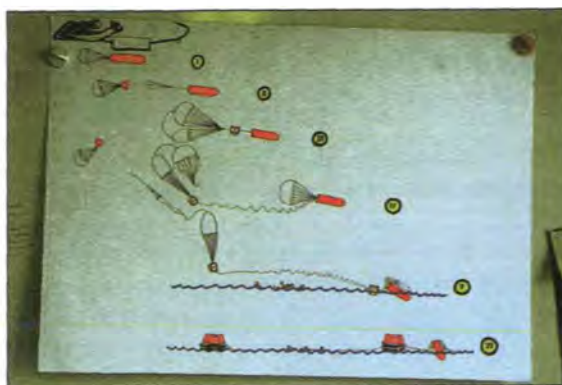
Bedre sikkerhet

Alle Orionfly som er ute på oppdrag har idag Skad i bomberommet. Det øker sikkerheten til sjøs ytterligere. Ved et eventuelt forlis langt fra land kan et Orion med sin store rekkevidde (3.000 nautiske mil) og med en fart av opp mot 400 knop være først på stedet.

– Hver flåte kan ta 10 mann og er utstyrt med førstehjelpsutstyr, nødproviant, vann, tørre klær og nødpeilesender i tillegg til annet utstyr. Vi har ikke fått prøvt dette på ordentlig ennå, men ved testing har det vist seg å fungere. Dessuten er det blitt brukt i Kananda med godt resultat, sier Skjervheim.

Når flyet har lokalisert en gruppe overlevende i sjøen tar det en runde og slipper en markør i vindretningen som merke for hvor droppet skal skje. Et dropp tar 12 sekunder fra en utløser beholderen til flåtene er klare. Skad-beholderen er utstyrt med tre små fallskjermer. En til å rive av det bakre dekkelet, en er knyttet til flåte A og den tredje til resten av beholderen. Flyet slipper beholderen i en høyde av 300 fot og når flåte A har nådd havflaten blir flåte B presset ut av beholderen noen hundre fot lenger borte. De driver med vinden med den reddende linen mellom seg og fanger opp de overlevende.

– Hovedprinsippet er linen. Den skal hjelpe de overlevende til å dra seg ombord i flåtene. Vi var også før utstyrt med redningsflåter som vi kunne slippe ned til overlevende, men da slengte vi den ut gjennom døra. Det var unøyaktig og det ble ofte

Skisse som viser hvordan Skad-systemet virker.

bom. Nå kan vi slippe flåtene med mye større sikkerhet for å fange opp overlevende fra sjøen, sier Skjervheim.

Dette systemet er en klar forbedring av sikkerheten til sjøs og et alternativ til SeaKing helikopter. Etter at mannskapet på Orionflyet har sett de overlevende vel ombord i flåtene kan de gi nøyaktig posisjon til båter som kan plukke de overlevende opp.

– Vi holder oss rundt flåtene til de er plukket opp, sier Skjervheim.

FG Olav Lekve

Medlemmer i Eksportutvalet for fisk

Funksjonstida til Eksportutvalet for fisk gikk ut 1. juli og Fiskeridepartementet har nemnt oppatt utvalet for ein periode på eitt år.

Leiar for Eksportutvalet er Helge Gørrisen, nestleiar er Rolf Domstein. Dei andre medlemmene er Torild Fiskerstrand, Gro Johannessen, Vigdis Harsvik, Ragnar Grøntvedt og Einar Hysvær.

I 60 meters høyde over Barentshavet

Den norske kystvakten har en viktig funksjon med tanke på å overvåke uttaket av ressurser fra de enorme havområdene utenfor Norges kyst. Et redskap i denne overvåkingen er bruk av luftforsvarets P-3 Orion fly, selve ubåtjegeren. Fiskets Gang var med på et tokt i det østlige Barentshav en rolig junidag.

Vi tar av fra Andøya flystasjon om morgenen og legger kursen nordøstover langs kysten. Et område i linje nordover fra Vardø til 76 gr. N på Hopen, vestover langs 76 graden og så sørvestover igjen til Andenes skal undersøkes denne dagen. Vi er med andre ord også innenfor Gråsonen og alle skal sjekkes med tanke på identitet og aktivitet i dette området.

– Vi skal kontrollere hvem som fisker, om de fisker og utføre overvåking av stengte fiskefelt, sier kaptein Audun Fønnes, som opererer radaren ombord og som gir instruksjoner til piloten om hvor ferden går.

Ved siden av å kontrollere fisket skal kystvakten også undersøke oljeflåk og kontrollere trafikken. På denne turen er det et russisk kabelskip som fanger interessen. Fartøyet blir loggført, fotografert og overflydd fire ganger.

Nytt oppdrag

Underveis langs kysten får mannskapet ombord i Orionflyet beskjed om å gå østover til 45 gr. Øst langs den 72. breddegrad.

– Det er svært uvanlig å få slike oppdrag når vi flyr fiskerioppsyn. Vi har fått beskjed om at det foregår en viss interessant aktivitet i området, men vi har jo ingen myndighet der. Det er kun for å observere og å finne ut litt om uttak av ressurser i dette området, sier pilot og fartøysjef Gunnar Baklien.

Vi stiller oss litt undrende til at den norske kystvakten skal drive observasjon så langt øst i den russiske sonen, nesten ved Novaja Zemlja.

– Det russiske fiskerioppsynet er sikkert bare glad til. Jeg har fløyet ca. 3.000 timer i Barentshavet og har aldri sett noe til den russiske kystvakten, sier Baklien.

Men turen er på det nærmeste bortkastet. Tjukk skodde har lagt seg som et vern rundt de russiske fiskefartøyene og bare ett fartøy blir identifisert. De resterende 13 blir værende som blinkene flekker på radaren.

Mannskapet på 3299 «Ulabrand» etter vel utført oppdrag.

Møte mellom to forskjellige kulturer: En hypermoderne tråler fra Færøyene og en rustholk fra Russland. (Bildet er manipulert)

En rusten armada

Turen går tilbake til det opprinnelige området og der er sikten langt bedre. I 60 meters høyde farer vi over en rusten armada av russiske trålere.

– Vår primæroppgave på et kystvaktoppdrag er å identifisere fiskeflåten. Vi rapporterer om flåten fisker eller om de er i transit, flytter seg fra et sted til et annet. Kort sagt vi ser på aktiviteten. Vi kontrollerer forbudte soner og rapporterer til basen om det foregår ulovlig fiske. Basen underretter kystvakten som kan gå til området med et av sine fartøy. Vi foretar mellom 3 og 4 turer i uken på oppdrag fra kystvakten, men flyene er over havet hver eneste dag og oppdager vi noe muffens når det gjelder fiske på militære oppdrag rapporterer vi selvsagt dette også, sier Baklien.

Pilot og fartøysjef Gunnar Baklien speider etter fiskefartøy

Kaptein Audun Fonnes holder oversikten ved hjelp av radar og gir piloten instruksjoner om hvor ferden skal gå.

Det må være kjedelig å fly dag ut og dag inn og sjekke fiskeflåten, men jobben blir svært godt ivaretatt og det er få som ikke blir kontrollert.

Møte i rom sjø

På denne tiden av året er det rekefiske det meste dreier seg om. De fleste som fisker i området er russere, men mannskapet på Orionflyet er overrasket over det store antallet norske fartøy. De anslår at 1/3 av alle identifiserte båter på denne turen er norske.

– Vanligvis er det langt færre, sier Baklien.

Også andre nasjoner er representerte – franske, tyske og litauiske. Som et illustrerende bilde på forskjellen mellom den vestlige og den østlige kapital møtes en færøysk og en russisk tråler ute på det store havet. Den færøyske er godt vedlikeholdt og hypermoderne. Den russiske rennende av rust og skrikende etter vedlikehold.

Enkelte steder er det tett med trålere. Spesielt på Thor Iversen-banken er det mange. Flyet gjør flere turer på kryss og tvers før et 30-talls båter er ført i loggen og sjekket.

– Det er ikke greit å være reke her, kommenterer en vittig røst i headsetanlegget.

Turen går helt til ytterkanten av drivisen som er ekstremt langt sør i år. Her er det lite aktivitet og vi gjør vendereis. På turen sørover møter vi ett av Kystvaktens fartøy og vi hilser.

– Dette er et ganske normalt tokt, bare været er litt uvanlig. Sol og lite vind. Gode flyforhold, sier Baklien.

Tilbake på Andenes blir det debriefing. Et område på 127.000 kvadratkilometer er undersøkt denne dagen, noe som tilsvarer en tredjedel av Norges totale areal. Turen tok ni timer eller som en Amerikatur.

Samarbeidsånd skal få fart på Vesterålen

– Vi har som oppgave å påvirke utviklingen for fiskerierne i Vesterålen i positiv retning. Vi følger nøye utviklingen og støtter ulike prosjekt og driver markedsføring. Vi kan kalles en offentlig koordinator som skal stimulere fiskerierne i regionen.

Roy Pettersen er administrativ leder i Samarbeidsnemnda for fiskerierne i Vesterålen og har stor tro på framtida for Vesterålen som en betydelig fiskeriregion. (Foto: Bladet Vesterålen)

Det sier administrativ leder Roy Pettersen i Samarbeidsnemnda for fiskerierne i Vesterålen. Nemnda er et underorgan i Vesterålen Regionsråd som er sammensatt av representanter for kommunene i Vesterålen. Pettersen mener det hersker en god samarbeidsånd i regionen og denne skal bære Vesterålen framover mot årtusenskiftet.

Vesterålen som fiskeriregion er betydelig. De fleste former for fiske er representert og regionen har en godt utviklet mottaks- og industristruktur.

– Det er stor kontinuitet i næringa. Vi har en relativt stor fiskeindustri som sysselsetter over 800 personer. De fleste av disse bedriftene går godt. Fiskeflåten er fleksibel og driver et allsidig fiske. Flåten teller det meste fra små kystbåter til fabrikktrålere, men vi har nesten ikke noe ringnotmiljø igjen, sier Pettersen.

Vesterålens sterke sider

Beliggenheten gjør Vesterålen til en aktiv region for all slags fiske. Roy Pettersen mener Vesterålen har en rekke sterke sider som gjør at regionen stiller godt rustet, nå og i framtida.

– Jeg vil trekke fram et bra samarbeidsklima og det finnes svært mange aktive folk her som arbeider godt innen lag og organisasjoner. Det finnes en del fyrårnbedrifter som holder jevn produksjon. Sammen setter dette sitt preg på næringa. Den er allsidig og vi ligger sentralt til i forhold til viktige fiskeområder som f. eks. Lofoten. Vi er aktive på kompetansesida og vil i framtida forsøke å skaffe oss kompetanse i vårt eget miljø, heller enn å importere den. Det gjør at vi ikke er så pessimistiske som mange andre. Til tross for mye negativ fokusering på fiskerisektoren er vi nøkterne optimister, sier Pettersen.

Forventer positiv utvikling

Den generelle situasjonen for fiskerinæringa i Nord-Norge er i ferd med å snu, fra dårlige til bedre tider. Men det er mange ubesvarte spørsmål som krever svar i framtida, ikke minst med tanke på EØS-avtalen og de pågående EF-forhandlingen og ressursforvaltningen som da kan bli aktuell.

– Jeg ser for meg en rimelig god utvikling. Vi har et etablert og sterkt miljø som kan ekspandere, spesielt på oppdrettsida. Det er sikkert at vesterålingene vil være med på utviklinga og det er store utfordringer på regulerings- og forvaltningssida. Det er store sprik innenfor de ulike interessene og det blir nok en del tøffe tak. Vi kan få motsetninger mellom ulike typer fiske og mellom forskjellige distrikter. Vi vil få spørsmål om fartøysvoter om hvordan vi skal forholde oss til fremmedflåter, spesielt EF-flåten. Alt dette vil stille strenge krav til framtidige ledere innen alle kategorier av fisket, også på regulerings- og forvaltningssiden, mener Pettersen.

Vente og se

Det er likevel de færreste gitt å spå hvordan framtida blir. Derfor inntar Pettersen en nøktern holdning.

– Vi må vente og se hvilke rammebetingelser som

vil bli gitt. F. eks. gir EØS-avtalen slik den er utformet i dag for dårlige vilkår for den norske fiskeindustrien og den ser ut til fortsatt å måtte drive som hovedsaklig råstoffleverandør, sier Pettersen.

FG Olav Lekve

Stor aktivitet

Samarbeidsnemnda for fiskeriene i Vesterålen har et høyt aktivitetsnivå og nedenfor vises et lite knippe av hva nemnda har arbeidet med de siste årene.

- *Stimulering til langtidslagring av levende sei*
- *Fersk fisk prosjektet*
- *Utvikling av oppdrett av ishavsrøye (sjørøye)*
- *Analyse av rammebetingelser, offentlige tilskudd og andre lån- og tilskuddsordninger*
- *Havbruk med tilrettelegging av veterinærtjeneste*
- *Renovasjon: Håndtering av død fisk*
- *Stimulere til samarbeid mellom ulike instanser og miljø*
- *Drive kurs- og konferansevirksomhet*
- *Skaffe fram undersøkelser til nytte for næringa*

Dette er bare noe av aktiviteten.

– I høst skal vi ha stor sildekonferanse, sier Roy Pettersen, administrativ leder i Samarbeidsnemnda.

Nordisk samarbeid om regionalt ansvar for fiskeriforvaltningen og reguleringene i Skagerrak og Kattegat

Fiskeriministrene fra Danmark, Norge og Sverige har slått fast at det er et politisk ønske å vurdere grunnlaget for et regionalt forvaltningssamarbeid, og et sterkt regionalt forvaltningsansvar for fiskeressursene i Skagerrak og Kattegat.

Med basis i dette ønsket har Nordisk Ministerråd igangsatt et samarbeidsprosjekt med det overordnede mål å legge forutsetningene til rette for at ansvaret for fiskerireguleringer og -forvaltning i Skagerrak og Kattegat overlates Danmark, Norge og Sverige.

I forhold til EF's felles fiskeripolitikk, der EF i dag er part i tre-partsforhandlingene om Skagerrak og Kattegat, arbeider prosjektet under det perspektivet at det som ledd å skape et innhold i EF's nærhetsprinsipp, åpnes for at medlemslandene har forvaltningsansvar for fiskeressursene og områder, der dette er naturlig sett ut fra fiskeriets side.

Nordisk Ministerråd har som første fase i dette samarbeidet belyst problemene i forvaltningen av fiskeressursene i Skagerrak og Kattegat, og undersøkt mulighetene for en selvstendig forvaltning av området.

Arbeidet som er gjennomført med en arbeidsgruppe med deltagelse fra fiskeriforskningen og fiskerierorganisasjonene i Danmark, Norge og Sverige, har konkludert med at der er politiske, tekniske og biologiske forutsetninger for å etablere et selvstendig forvaltningssystem for Skagerrak og Kattegat. Analyser og konklusjoner er sammenfattet i en separat rapport fra Nordisk Ministerråd «Forvaltning af fiskeressourcerne i Skagerrak og Kattegat».

Rapporten med konklusjoner og anbefalinger ble lagt frem på møte mellom fiskerierorganisasjonene og departementene i Nordisk Kontaktorgan for Fiskerispørsmål i Tórshavn i slutten av mai, og Nordisk Ministerråd har etter dette besluttet å videreføre prosjektet.

I prosjektets andre fase vil de politiske forutsetningene for å etablere en felles forvaltning av fiskeriene i Skagerrak og Kattegat mellom Danmark, Norge og Sverige bli utredet, samt at de forvaltningsmessige og juridiske forholdene som må endres ved etablering av en felles regional ressursforvaltning, skal gjennomgås.

Prosjektets andre fase vil på samme måte som den avsluttede første fase, bli ledet av en bredt sammensatt arbeidsgruppe, der det nå i tillegg til organisasjonene og forskningen også vil bli deltagelse fra fiskeriforvaltningen.

Rapporten fra prosjektets første fase kan rekvireres fra Nordisk Ministerråd ved fiskerikonsulent John H. Williams.

FG

NR. 5/6
1993

Andøya:

Fisk og forsvar

På Andøya er det to sentrale næringsveier; fiskeri og forsvar. Øykommunen lengst nord i Vesterålen har vært nede i en bølgedal og spesielt gjelder det kommunesenteret Andenes der ingen av fiskemottakene for tiden er i drift. Nå kommer det signal om nedtrapping i forsvarret i tillegg og det gjør fisket enda viktigere for kommunen. - Nå må vi fart på fiskerinæringa i kommunen, mener fiskeriretleder Johan Nordlund.

Andøyas beliggenhet sammen med den korte avstanden til Eggakanten gjør kommunen til en sentral fiskerikommune. Etter at forsvarret startet sine kutt i budsjettene kan aktiviteten ved flystasjonen bli trappet ned og det gjør at mange kanskje må søke annet arbeid.

- Fiskerinæringa vil bli viktigere for kommunen. Da må vi utvikle de mulighetene vi har. Først og fremst må vi få bedre landingsmuligheter i kommunen. I dag finnes det kun to fiskeindustribedrifter i kommunen; J. M. Nilsen på Nordmela og Framnes Fiskeindustri på Andenes. Mottakene på Andenes Nye Havn er for tiden ute av drift. Vi har hatt noen konkurser. Dette kan ha sine årsaker i generelt sam-

menbrudd på markedet og at man har hatt skeiv finansiering med for mye kortsiktig gjeld, sier Nordlund.

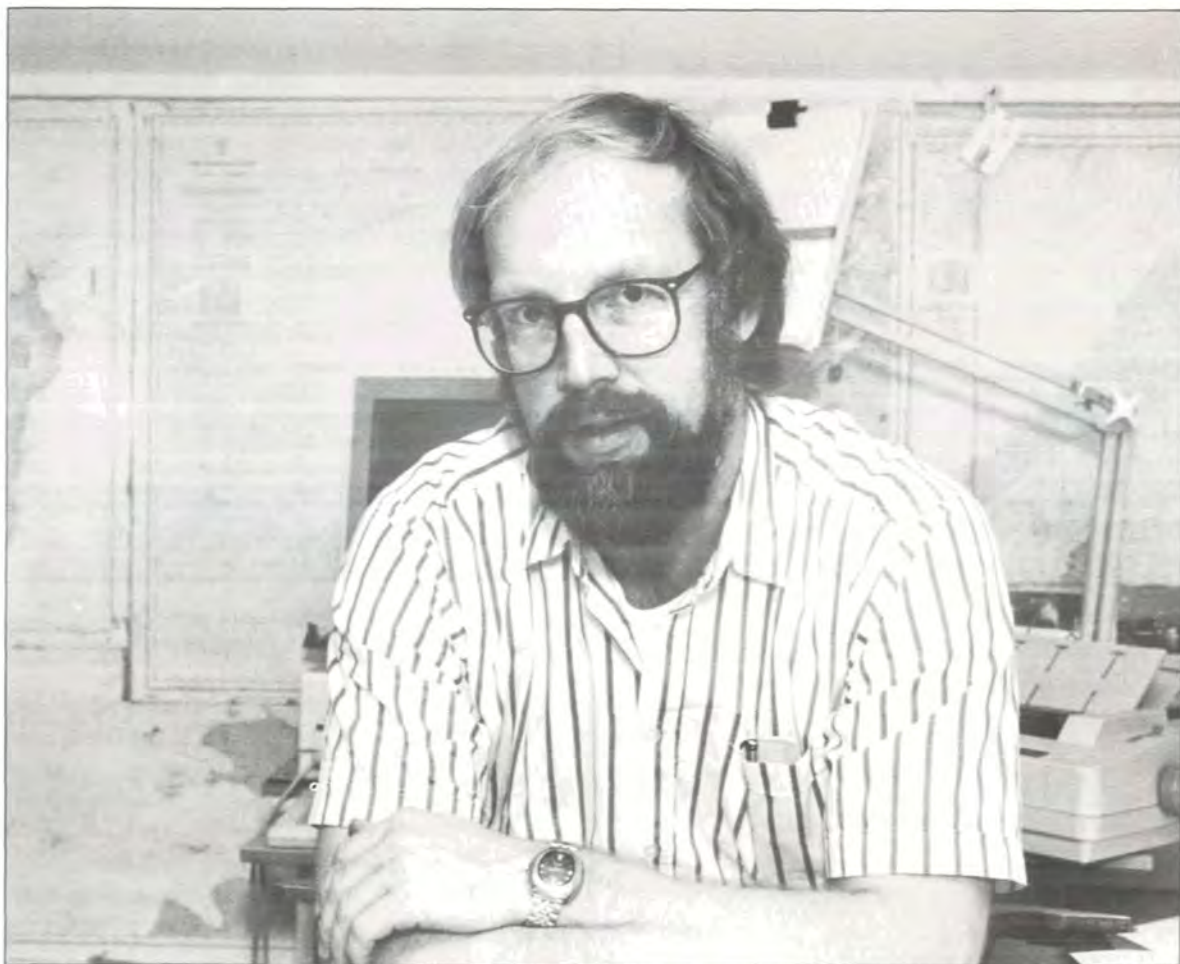
Landingsmulighetene kan allerede nå bli bedre. J. M. Nilsen og Framnes Fiskerindustri har overtatt Sjøanlegget på Andenes og har fått konsesjon på kjøp av fisk fra båt mot at deler av kondemneringstilskuddet, som ble utbetalt til de tidligere eierne, blir tilbakebetalt. Når Sjøanlegget kommer i drift er noe usikkert fordi en del av utstyret i anlegget må settes istand, mellom annet kjøleanlegget.

Gode muligheter

Nordlund mener kommunen har gode muligheter for å utvikle fiskerinæringa og mener kombinasjonen fiskeri, jordbruk og turisme kan være løsningen.

- Vi må kunne engasjere langt flere innen fiskeri enn vi gjør i dag. Jeg tenker her f. eks. på utviklingen av mellomlagring av levende fisk for å heve kvaliteten på produkter til et kresent marked. Kvaliteten vil bli et nøkkelord og der har Andøya fenomenale muligheter og vi jobber aktivt for å høyne kvali-

-Kvalitet blir et nøkkelord, sier fiskeriretleder Johan Nordlund på Andøya.

Beliggenheten er en stor fordel for Andenes med tanke på fisket som forgår langs Eggekanten, 6 mil vest av Bleik.

teten. Videre har vi Andfjorden som kan utnyttes langt bedre, sier Nordlund.

I kommunen er de fleste former for fiske representert. Det er registrert 285 helårskiskere og 75 fiskere på liste A med fiske som biyrke. Fiskerinæringen er konsentrert rundt Andenes, Bleik, Nordmela og Dverberg. Fiskerinæringa står årlig for en førstehandsver-

di på 180 til 200 millioner kroner og det blir fisket på forskjellige fiskeslag.

– Den store allsidigheten er karakteristisk for Andøya, sier Nordlund.

FG Olav Lekve

Hvalsafari tjener på hvalfokus

– Oppmerksomheten rundt norsk hvalfangst har økt deltakertallet på våre turer. Det er nok all viraken i utenlandsk presse som er årsaken til dette, sier daglig leder Atle Hagtun på Hvalsenteret på Andenes.

Hvalsafari er blitt den fremste turistattraksjonen i Vesterålen. – Vi er blitt en spydspiss for reiselivsnæringen i Vesterålen. Distriktet har tradisjonelt vært litt akterutseilt i turistsammenheng, sier Hagtun.

Hvalsenteret ble startet i 1988 og har hatt en voldsom utvikling. I dag reiser det turister til Norge med kun ett mål for øyet: Hvalsafari utenfor Andenes.

Full pakke ved Hvalsenteret omfatter en omvisning på sentret på Andenes gamle havn, samt en orientering om hval og historien bak den norske hvalfangsten. Deretter en tur ut for å møte havets giganter noen sjømil utenfor Andenes. Spermhvalen er den største attraksjonen. Den beiter i området nord-vest av Andøya ved Eggakanten.

Turen går med to tidligere hvalfangstskuter og er bemannet med erfarne fagfolk. Hvalsenteret har i sesongen engasjert forskere og studenter som kan orientere turistene om hvalen og samtidig gjøre greie for den offisielle norske politikken om hvalfangsten.

– Vi er nøytrale i hvalfangststriden, poengterer Atle Hagtun.

MØT
**MOBY
DICK**

Kvalitet er nøkkelordet

– For å oppnå best mulig kvalitet på fisken må vi samarbeide over hele linja. Det må starte på båten og videreføres på land med bearbeiding, pakking og transport. Greier vi det kan vi snakke om sikker kvalitet på norsk fisk.

Det sier disponent Ole Nilsen i J.M. Nilsen AS på Nordmela i Andøya kommune. For tiden er J.M. Nilsen det eneste fiskemottaket i drift på vestsiden av Andøya. Bedriften er plassert ved det lille fiskeværret Nordmela med adgang rett til havet og Eggakanten.

Bedriften ble etablert i 1927 og har i dag ca. 30 personer ansatt. Omsetningen ligger på mellom 35 og 40 millioner kroner og den stammer hovedsaklig fra filetproduksjon, salting og levering av fersk fisk.

Kvalitet koster

Ole Nilsen mener kvalitet vil bli svært sentralt for norsk fiskeeksport. Bedriften bestreber seg på å oppnå kvalitetsnormen ISO 9002. ISO er en internasjonal kvalitetsnorm og er inndelt i tre trinn; 9001, 9002 og 9003. For å oppnå dette mener Nilsen at hele næringa må samarbeide, men det vil koste.

– Kvalitet vil koste penger, både på sjø og landsida. Vi vet at fiskeren er opptatt av å levere kvalitet, men vil ha ekstra betalt for det. Det kan jeg være enig i. Vi er kanskje ikke flinke nok til å påskjønne fiskerne for den kvaliteten de leverer, sier Ole Nilsen.

Kvalitet er et fortrinn

Norge har et allment godt rykte i utlandet som leverandør av kvalitetsvarer, men også her i landet finnes det useriøse eksportører.

– Det finnes nok ulike leverandører som i stor iver på grunn av god etterspørsel selger fisk som ikke burde vært solgt. Å høyne kvaliteten vil være positivt for Norge og bør bli et konkurransefortrinn. Ved å levere kvalitet kan vi kompensere for at vi ligger langt fra markedene i Europa, sier Nilsen.

Kvalitet mot pris

Det har vært svært turbulent på den europeiske fiskefronten i det siste og presset på prisene er stort.

– Prispresset kan gå ut over kvaliteten. Vi har mange konkurrenter, ikke minst russerne. I noen tilfeller blir det omsatt fisk som har ligget på lager og det er med på å regulere prisene ned, mener Nilsen.

Ole Nilsen oppsummerer situasjonen for fiskeeksportører i Nord-Norge slik:

– Det er ikke bare vi som kan levere kvalitet. Det finnes mange andre land som kan konkurrere med oss på kvalitet. Derfor må vi sikre oss en jevn produksjon av kvalitetsvarer og ha en sikker og tidsriktig levering. Kunden må få fisken når han vil ha den.

FG Olav Lekve

Ole Nilsen, disponent i J. M. Nilsen fiskeindustri på Nordmela i Andøya kommune er opptatt av kvalitet og mener det må bli et konkurransefortrinn for Norge. (Foto: Bladet Vesterålen).

– Fastsett kvotene om våren

FG
NR. 5/6
1993

– I Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og Fiskeridepartementet er man altfor lite forutsigbar når det gjelder ressursforvaltning av fisket. Kvitene for påfølgende år bør fastsettes om våren og ikke i desember. Det er umulig for både fiskeflåten og oss å drive med noen som helst slags planlegging så lenge kvitene blir fastsatt like før sesongen begynner.

Det er Myregruppens administrerende direktør, Eirik Sør Dahl, som sier dette. Han er opptatt av langsiktig ressurspolitikk for, som han sier, å sikre fiskerier næringen sikker drift på lang sikt.

– Slik det er i dag kan situasjonen best sammenlignes med å drive en bedrift uten budsjett der man sier vi får se hvordan det går. Dessuten forandres regelverket hele tiden. Det er som å spille fotballkamp der reglene blir forandret flere ganger under kampen. Det gjør det svært vanskelig for oss som skal leve av dette. Det skaper bare forvirring i næringen, sier Sør Dahl.

Sør Dahl mener Øksnes som den største fiskerikommunen i Nordland kommer spesielt dårlig ut.

– Det er rett at kvitene for enkelte har økt, men samtidig har avregningsreglene blitt endret slik at det i realiteten ikke er blitt noen kvitøkning. Prosentvis har Øksnes hatt langt større reduksjon enn andre på grunn av endrede kvitereguleringer. Det gjelder

både den konvensjonelle flåten og den havgående. Vi blir offer for rovfisket som andre nasjoner bedriver, sier Sør Dahl og peker på at begge selskapets trålere ligger uvirksomme på grunn av oppbrukt kvite.

Strengere internasjonal ressursforvaltning

Den unge Myredirektøren ser fram til norsk EF-medlemskap og håper det kan skape en bedre internasjonal ressursforvaltning.

– Vi må sørge for å få en forsvarlig ressursforvaltning fra en internasjonal side. De forskjellige prognoser som blir gitt slår ofte feil. F. eks ble det sagt at 85/86 årsklassen av torsk var stor slik at man med tanke på fisket i 1989 kunne være optimistisk og mange satset og spesielt på sjøsiden ble det foretatt store investeringer. Det som skjedde var at man fikk den dypeste krisen i hele historien med påfølgende kondemnering i flåten, sier Sør Dahl.

Et av de store problemene for fiskeindustrien er de fallende prisene på fisk i Europa.

– Vi konkurrerer med andre land med andre rammebetingelser. Dessuten har vi overfisket som mange driver. Resultatet er at det blir omsatt billig fisk som gir god økonomi for de som jukser, mens vi som følger spillereglene blir sittende igjen med

Eirik Sør Dahl vil inn i EF, for å konkurrere på like vilkår, som han sier.

svarteper. Kort sagt taper vi penger på å følge spille-reglene, sier Sør Dahl.

Muligheter i EØS/EF

Holdningen til norsk EF-medlemskap er strengt delt innen fiskerinæringen. Så og si samtlige fiskere er imot, mens fiskeindustrien er for. Eirik Sør Dahl er ikke noe unntak.

– Et norsk EF-medlemskap vil være positivt for oss. Det er mye bedre for Norge å sitte rundt bordet i Brussel enn å sitte og vente på beslutninger derifra. Som EF-medlem kan vi i mye sterkere grad bli en leverandør av produkt med høy bearbeidelsesgrad og ikke som idag – en ren råvareleverandør. Vi slipper høye tollsatser og dette vil føre til høyere sysselsetting i næringen. Vi må kunne ta hele prosessen her i landet, fra rund fisk til ferdig produkt, mener Sør Dahl.

Han ser ikke noen umiddelbar fare ved at Norge innen EF må dele broderlig av sine store ressurser på fiskerifronten.

– Det er hevdet at en eventuell fiskeritavtale mellom Norge og de andre EF-landene skal basere seg på Roma-traktaten. Den viser til at ressurser som er tatt ut gjennom en lang historie sammen med avhengighet skal prioriteres. Vi har lang historie og er avhengig av fiske og derfor vil Roma-traktaten gi Norge en unik posisjon som gir oss råderetten over våre nære havområder. Vi får altså selv forvalte våre egne ressurser innen EF-systemet, sier Sør Dahl.

Han mener EF ikke vil gi de store endringene for fiskerinæringen i Norge generelt eller Nord-Norge spesielt.

– Det blir ingen invasjon av nordkalotten. Motstanden mot EF dreier seg om småting, slår Sør Dahl fast.

– Bortkastet krangel

Til tross for en del negative sider ved å drive innen industrisektoren tror Sør Dahl at denne har store muligheter, men han mener visse vilkår må oppfylles for at man skal lykkes.

– Først må vi slutte å bruke energien på bortkastet krangel. I dag blir det kranglet om småting og vi har den tradisjonelle motsetningen sjø – land. Nå må vi enes om hva som er viktig og bruke energien på, og selge varene våre for å skape sikre levevilkår for Nord-Norge. Deretter må vi få fastsatt en langsiktig og helhetlig fiskeripolitikk på både sjø- og land-siden. Vi må bygge oss opp kapitalmessig. Slik det er i dag vil vi falle totalt igjennom når vi skal begynne å spille ball med EF.

FG Olav Lekve

Ny giv i Myregruppen

Myregruppen er i ferd med å konsolidere seg etter konkursen i 1988. Det er kommet inn nye eiere, men bedriften har likevel hatt problemer og har nylig vært igjennom en tøff refinansiering. Den nær 40 år gamle hjørnesteinsbedriften på Myre i Øksnes er i dag eid av kapitalsterke bedrifter i Nord-Norge, men det er ingen garanti for å overleve.

Den nåværende Myregruppen ble etablert i januar 1989 på tuftene av Øksnes og Langnes Fiskeindustri. Det er fem ulike selskap som i dag fordeler aksjene mellom seg. Største eier er Frionor (40%), deretter fordeler de seg slik: Nord-norsk vekst (20%), SIVA (20%), Nor Trafikk (10%) og Gunnar Klo (10%). Sistnevnte er nabobedriften og driver innen samme kategori.

Myregruppen har 240 ansatte. I tillegg har bedriften eget trålrederi som sysselsetter 40 personer på to trålere. Forventet omsetning i 1993 er 150 millioner kroner.

– Vi må bruke det nærmeste året på konsolidering. Det gjelder økonomi, drift og personell. Styret arbeider med å sette opp en strategi på produksjons- og markedssiden. Det er god økonomi i eierselskapene, men vi må vise at vi kan drive med positive tall. Det blir en tøff jobb. Men vi skal vise oss tilliten verdig, sier administrerende direktør Eirik Sør Dahl.

Ber om meir kveite ved Grønland

Fiskeridepartementet har vendt seg til det grønlandske heimestyret og bedt om at ein del av den norske torskekvoten i grønlandske farvatn vert omgjord til kveitefiske ved Aust-Grønland. Grunnen er at dei norske linebåtane som fiskar ved Grønland hittil berre har greidd å ta ein mindre del av torskekvoten fordi torsken er vanskeleg tilgjengeleg.

Myre i Øksnes:

Nytt havneanlegg skal bedre forholdene for fiskeflåten

Øksnes er den største fiskerikommunen i Nordland og en av de største i Nord-Norge. Havnekapasiteten er til tider sprengt og i tillegg er havna for grunn for de største båtene i flåten. Nå satses det over 40 millioner kroner på nytt havneanlegg. Når det står ferdig ved årskiftet får Myre i Øksnes et hypermoderne kaianlegg med de fleste servicefunksjoner tilgjengelig.

Det nye anlegget er delt i tre trinn; ny servicekai, ny dypvannskai og ny småbåthavn. I tillegg er det regulert inn en ro-ro kai, men denne er lagt på is inntil behovet er stort nok.

Stort løft

– Dette er et stort løft for kommunen. Det er totalt investert omlag 40 millioner kroner i anlegget og ikke alle var enge i dette. Saken ble satt opp mot helsetjenester og eldreomsorg, men også på det feltet har kommunen investert betydelig de senere årene. Vi må tenke framover og derfor er et skikkelig havneanlegg nødvendig for kommunen, mener ordfører Finn Knutsen i Øksnes kommune.

Utbyggingen av det nye havneanlegget på Myre startet i 1980 og foreløpig er kun den nye servicekaien helt ferdig. Den nye ytre havn med dypvannskai som inneholder hovedkai og sekundærkai ventes å være ferdig dette året. Ved dette kaianlegget kan

fartøy med lengde opp til 156 meter legge til kai uten problemer. Når det hele står ferdig kan kommunen tilby topp moderne havneanlegg for hele fiskeflåten, fra sjark til svære industritrålere.

– Utbyggingen har hele tiden skjedd i samspill med fiskerinæringa, Nordland fylke og Fiskeridepartementet og Kommunaldepartementet. Stat og fylke har ytt bistand i form av tilskudd og kommunale lån. Hovedmålet for dette er å bygge ut det totale næringslivet i kommunen. I tillegg regner vi med at fremmedflåten vil ta den nye havna i bruk slik at fiskeindustrien på stedet kan få ytterligere bedre grunnlag for drift, sier Knutsen.

Industrietablering

Ved servicekaia kan fiskeflåten nå få utført de fleste serviceoppdrag. Bedrifter har etablert seg på og rundt kaiområdet, men ordføreren kunne tenke seg en slipp og bunkringsanlegg for olje. Det ville gjøre havna på Myre komplett. Men likevel får Myre et havneanlegg de fleste fiskerikommuner langs kysten bare kan misunne dem.

– Myre er interessant for den generelle fiskeflåten på grunn av beliggenheten. Det er lett å komme til fiskefeltene og båtene kan få utført det meste av vanlig service. Før måtte man enten til Tromsø eller Bodø. Nå kan vi få en havn som er like godt utbygget

FG

NR. 5/6
1993

Fiskeriretleder Ole Vangen og Einar Ellingsen fra teknisk etat i Øksnes kommune besiktiger den nye hovedkaien på Myre.

Det er store dimensjoner over det nye havneanlegget. Store arealer er fylt ut for å gi plass til nyetableringer.

som de store havnene i landsdelen, framholder ordføreren.

Ny småbåthavn

Ved siden av servicekai og ny hovedkai, kalt ytre havn, skal det anlegges en småbåthavn inne på vå-

gen. Kystverket skal mudre og grave slik at kommunen også får en komplett moderne havn for småbåtflåten. Det er bygget ny hovedvei fra riksveien til det nye havneanlegget slik at tungtransporten blir ledet utenom sentrum.

Der det nye havneanlegget er plassert er det også fylt ut et større område med tanke på industrietablering. Flere bedrifter ligger alt i tilknytning til den nye havna, mellom dem forproduzenten Biomar. Ordfører Finn Knutsen ønsker seg en spesiell nyetablering på det nye området.

– Det skal etableres såkalla modellbedrifter innen fiskeindustrien. Ett er allerede kommet i gang, Domstein i Måløy. De to andre skal etableres i Nordland og Finnmark fylker. Vi håper at modellbedriften i Nordland havner på det nye industriområdet ved det nye havneanlegget, sier Knutsen.

FG Olav Lekve

Øksnes

Øksnes er den nest minste av kommunene i Vesterålen - i folketall, men er den største på fiskerifronten. Kommunen har en allsidig fiskerinæring med brei struktur, fra havfiske til akvakultur. Flere store bedrifter innen fiskerinæringen sysselsetter flere hundre personer.

Folketallet i Øksnes har gått ned de siste årene og var pr. 1/1 1992 4.778. Kommunesenteret Myre har hatt en eventyrlig utvikling fra omlag 500 innbyggere tidlig på 50-tallet til omlag 2.700 i dag. Kommunen ruster seg nå for å stå sterkt i framtida, for eksempel ved det omtalte nye havneanlegget til omlag 40 millioner kroner.

Tallet på fiskere har gått ned de siste årene og det er nå i underkant av 400 fulltidsfiskere i kommunen. Det samme gjelder tallet på arbeidsplasser i fiskeindustrien. Men her er det sporer til ny vekst der som Myregruppen greier å etablere sikker drift de neste årene. I tillegg har man siden 1987 fått tilvekst i forproduzenten Biomar som i disse dager er i ferd med å flytte hovedkontoret fra Oslo til Myre.

Øksnes er også en betydelig oppdrettskommune med seks konsesjoner for matfisk og to smoltkonsesjoner. Denne næringen sysselsetter omlag 105 personer og kommunen har problemer med å skaffe nok lokaliteter ettersom de egnede lokalitetene alt er opptatt. Den totale fiskeflåten hjemmehørende i Øksnes teller 201 båter. De fleste av disse hører hjemme i størrelsesgruppen opp til 10 meter. 139 båter hører hjemme i denne gruppen. Flåten er heller gammel og de ulike fartøygruppene har en gjennomsnittsalder fra 19 til 35 år.

I 1992 ble det landet fisk for omlag 127 millioner kroner i førstehandsverdi i kommunen. Torsk er det viktigste fiskeslaget og det ble landet 9.723 tonn torsk i Øksnes kommune i fjor. Også sei er et viktig fiskeslag med leveranse av 7.058 tonn i 1992. Totalt ble det landet vel 21.000 tonn i fjor. Til sammenligning ble det landet 28.508 tonn til en førstehandsverdi av 163 millioner kroner i 1987. Over 15.000 tonn av dette var torsk.

Oppdrettsnæringen får stadig større betydning i kommunen. I fjor ble det slaktet 1.990 tonn til en verdi av 71,3 millioner kroner ved anleggene i kommunen. Kvantum i 1987 var 123 tonn.

Pengelukten blir konservert

FG
NR. 5/6
1993

Norsk Fiskeindustrimuseum har åpnet dørene på gløtt i den gamle sildeolje- og melfabrikken på Melbu i Hadsel kommune. Med tid og stunder skal den gamle fabrikken bli et nasjonalt museum for fiskeindustrien. Akkurat nå holder ildsjeler på med å utstyre tomme fabrikkhaller med fordums utstyr, men lange dager med oppussing venter.

Museet er under etablering og skal etter planen stå ferdig i 1997. Men deler av de gamle fabrikklokalene er alt åpnet for publikum. Mellom annet er en modell av en produksjonslinje for sildemel og sildeolje satt opp i det som en gang var en melbinge. Denne modellen er en kopi fra hvordan det fungerte på 60-tallet.

– Velkommen til Norsk Fiskeindustrimuseum, sier Dyveke Vollen og Ann Merete Megård.

Nasjonalt museum

Historien til sildeoljefabrikken på Melbu startet i 1910. Da ble «Neptun» etablert, etter initiativ av Melbus store sønn Christian Fredriksen. Den baserte sin drift på eventyrlige sildefangster i Eidsfjorden i Vesterålen. Fabrikken holdt det gående i 76 år. I 1986 var det stopp.

De store bygningene med tilhørende siloer ble liggende øde og forfallet begynte straks. Så kom idéen om å gjøre den gamle fabrikken om til museum og

stiftelsen Norsk Fiskeindustrimuseum ble etablert høsten 1991. Riksantikvaren tente på prosjektet og hjalp til da fabrikken ble kjøpt. Senere er andre statlige institusjoner kommet til og museet har i dag status som nasjonalmuseum.

– Vi har tatt kontakt med andre nedlagte sildefabrikker for å sikre oss utstyr og maskiner og annen dokumentasjon. Meningen er å samle hele fiskeindustrihistorien her og da må vi ha hjelp fra andre, sier omviserne Dyveke Vollen og Ann Merete Megård.

Sildemel- og sildeoljefabrikken «Neptun» på Melbu i Vesterålen har fått nytt liv.

Stor oppussing

Det ligger mange lange dager foran entusiastene på Melbu før anlegget igjen skal skinne.

– Vi skal pusse opp hele fabrikkene. Det betyr å ta all rust, rydde bort skrap og male og pusse. Vi har satt oss som mål å være ferdige i 1997 og da håper vi å vise fram en hel fabrikk på utstilling. Planen er å vise de ulike produksjonsformene i fiskeindustrien og vi tenker oss et slags rollespill for å vise dette. Det er også planer om å skape en restaurant og ha overnattingsmuligheter her for turister, sier de to omviserne.

Dokumentasjon

På 60-tallet var omlag 80 fabrikker i drift. I dag er det 15 igjen som produserer olje og mel. Sildeeventyret med påfølgende etablering av industriarbeidsplasser langs kysten er en viktig epoke i norsk fiskerihistorie. Mange av fabrikkene ble nedlagt som en følge

av nedgangen i sildefisket og det er derfor viktig å få dokumentert denne delen av historien. Men også andre deler av fiskeindustrien skal vises på museet, først og fremst filetproduksjon.

Norsk Fiskeindustrimuseum har fått bred støtte og har til nå mottatt sju millioner kroner fra ulike hold. Riksantikvaren bidro til å kjøpe fabrikkene fra Melbu Fiskeindustri. Andre støttepartnere under oppbyggingen er Hadsel kommune, Nordland fylke, staten og NHO og andre næringslivsorganisasjoner. Arbeidsmarkedsetaten har bevilget midler til ansettelse av prosjektmedarbeidere.

Selv om det ennå er temmelig uferdig er Norsk Fiskeindustrimuseum åpent for publikum og under kulturdagene «Sommer-Melbu» blir en av de store tankene benyttet som konsertlokale. Kraftigere akustikk skal du lete lenge etter.

FG Olav Lekve

Dieseldrevne VARMEAPPARATER Webasto for fiskebåter

Webasto-varmer i båten gir utvidet sesong og et helt nytt klima i kabinene. Webasto-anlegget sørger for kontinuerlig tilførsel av frisk, tørr varmluft. Overtrykket i kabinen driver fuktig, brukt luft ut, og romtermostaten gir jevn og behagelig varme. Du får tørt tøy og tørre køyklær. Du puster lettere og sover bedre.

Importør/forhandler i Oslo:
Kolberg, Caspary Maskin as.
Ensjøvn. 7. Tel: 22680820

Kontakt din forhandler:

FREDRIKSTAD: Ragnar Ringstad AS, tlf: 69314099	STAVANGER: L.S. Solland, tlf: 04890202	TRONDHEIM: TEM Senteret, tlf: 07968411
MOSS: Seatronic AS, tlf: 69250855	HAUGESUND: Vico & Co. AS, tlf: 04724011	NAMSOS: Båt og MC Service, tlf: 07771190
OSLO: Kolberg, Caspary Maskin AS, tlf: 22680820	SOTRA: Hauge Marineservice AS, tlf: 05331220	SANDNESSJØEN: Helgeland T.S. AS, tlf: 08643430
DRAMMEN: Hans D. Neves Eff. AS, tlf: 32819495	BERGEN: Bjordal & Madsen AS, tlf: 05901030	BODØ: Asbjørn Nilsen, tlf: 08127020
HORTEN: Tom's Båt og Bilelektro, tlf: 33041491	SOLUND: Starter og Dynamoservice, tlf: 05787955	SVOLVÆR: Auto Marin AS, tlf: 08871266
TØNSBERG: DHS Elektro AS, tlf: 33311099	FLORØ: Diesel og Industriservice, tlf: 05743535	HARSTAD: Madsen Bil og Båtelektro, tlf: 08286222
SANDEFJORD: Stub Båtservice AS, tlf: 33466685	MÅLØY: Måløy Verft AS, tlf: 05751966	HARSTAD: Merkur Diesel AS, tlf: 08274665
ARENDAL: Tiko Maskin AS, tlf: 37016555	ÅLESUND: J. Weiberg Gulliksen, tlf: 07137800	TROMSØ: Jahre Motor Tromsø AS, tlf: 08310510
KRISTIANSAND: Sangvik Service, tlf: 38027888	MOLDE: Kviltorp Båtservice AS, tlf: 07212289	TROMSØ: Tomek AS, tlf: 08383928
FLEKKEFJORD: Service Senteret, tlf: 04323944	KRISTIANSUND: Møre Båtservice AS, tlf: 07374311	HAMMERFEST: Båt og Bilelektro, tlf: 08418585

Tre-dimensjonal modell for havets ressurser

av
 Per O. Hernes

Forsker Dag Slagstad ved SINTEF Regulerings-teknikk bruker avansert teknologi i arbeidet med modeller for hydrodynamikk og plankton i kyststrømmen.

Samspeilet i kystnære farvann mellom marine ressurser, havstrømmer og plankton er viktige elementer for framtidig utvikling. Ved SINTEFs avdeling for regulerings-teknikk arbeider forsker Dag Slagstad med å sette opp matematiske modeller for å studere hydrodynamikk og plankton i Barentshavet for kyststrømmen. Bakgrunnen er ikke bare å få en økt forståelse mellom fysiske faktorer som påvirker vekst og transport av plankton, men også kunnskaper om sammenhengen mellom variasjonene i årsklassene av ulike fiskearter og tilgangen på plankton.

Mangfold

Det er særlig området fra Andenes til Tromsøflaket Dag Slagstad har konsentrert seg om.

– I dette området er sokkelen smal og med en avbøying inn mot Barentshavet. Området er i så måte svært viktig fordi mye av svarene vi søker kan vi finne ved å studere dette området nærmere, sier Slagstad.

Ved hjelp av kjente ligninger beregner Slagstad ved SINTEF strømshastighet som brukes til å drive modeller for vekst og transport av plankton i Nord-Norge og mot Barentshavet.

– Ved å skaffe til veie en kvantitativ beskrivelse av vekst og fordeling av dyreplankton kan man estimere tilgjengelig føde for fiskelarver og annen planktonetende fisk. Dette vil være en komponent i en flerbestandsmodell.

Overvintrerer

Dyreplankton overvintrer i Norskehavet ned mot 600 meter til 1000 meter dyp og med minusgrader i vannet. I løpet av mars kommer så planktonet opp mot havoverflata som da er atskillig varmere.

– Når dette skjer er det viktig at vindretningen går mot land slik at planktonet eller føden til fiskelarvene ikke havner ute i havet men inn mot gytefeltene hvor fiskelarvene oppholder seg.

Ved hjelp av matematiske modeller og datakraft kan man simulere og finne hva som er viktige påvirkningsfaktorer for det som skjer i naturen. Beregningsarbeidet er enormt, og ett års simulering kan ta flere dager på datamaskinen.

Grenseoppganger

Kystnære områder har ofte en komplisert bunntopografi som styrer havstrømmene. Størrelsen på slike topografiske strukturer er ofte nede i noen kilometer. For at modellene skal kunne simulere virkningene av små bankområder og dyprenner, er det nødvendig å ha en fin horisontaloppløsning. Avgrensning av kystmodellstrøm vil gi åpne grenseflater mot Barentshavet og Norskehavet.

– Hvis disse, ofte ukjente, grenseflatene ligger nært det området vi ønsker å fokusere på, vil dette kunne påvirke modellresultatet. Modellen dekker derfor et område fra Stadt til Barentshavet for å hindre at dette skjer.

For å kunne modellere et utvalgt område med fin gridoppløsning samtidig som at de ukjente grenseflatene ikke skal ødelegge resultatet, brukes det en teknikk for å nøste modeller. Dette betyr at en modell med grov oppløsning settes opp for et stort område og gir grenseflatebetingelser til en modell med fin oppløsning i et utvalgt område.

– Vi har for eksempel en modell for havområdet fra Nordsjøen i sør til Svalbard i nord med et grovt grid på 20 kilometer. Denne modellen gir så grenseflatebetingelser til en annen modell med fin oppløsning ca. 6 kilometer utenfor kysten av Troms, sier Slagstad.

Kampanje for norsk lodde i Japan

Årets loddekampanje er den tredje i rekken siden gjenåpningen av loddefisket i 1991. Årets kampanjebudsjett er på kr. 600.000. I løpet av tre år er det satset over to millioner kroner for å informere japanske forbrukere om at norsk lodde er tilbake i supermarkedenes hyller.

Kampanjene, som tilrettelegges av Fiskerisekretariatet i Norges Eksportråd, finansieres av Eksportrådet, Fiskeridepartementet, Eksportutvalget for fisk og Markedsrådet for pelagisk fisk.

Gjennom produksjon av spesiell emballasje, ved brosjyrer, stickers og smaksprøver blir den japanske husmor fortalt at norsk lodde er et sunt produkt og, minst like viktig, et velsmakende produkt. Også Tokyoambassadøren Terje Johannessen trår til. På åtte millioner melkekartonger forteller han om loddas fortreffelighet.

Fiskeriminister Olsen om Loddeeksporten i 1994

Gjennom tre år er det satset målbevisst på å skape ny interesse for norsk lodde. Mye av denne innsats vil være spolt dersom det ikke skulle bli et konsumloddefiske til vinteren. Flere japanske importører hadde gitt klart tilkjenne at de var urolige mht. neste sesong. Dette på grunn av avisoppslag i Norge om at det var stor fare for at det ikke ville bli et vinterloddefiske i 1994. De hevdet at dersom den norske loddas forsvant fra markedet nok en gang, ville det bli vanskelig og svært kostbart å komme tilbake igjen.

Det var derfor særdeles viktige signaler fiskeriminister Jan Henry T. Olsen kom med under besøket i Tokyo tidligere i sommer. Ved flere anledninger fastslo Olsen at konsumfisket er for beskjedent til å utgjøre en trussel for bestanden, og at Norge derfor vil produsere konsumlodde og lodderogn også kommende sesong.

Loddeeksport til Japan i 25 år

De første prøveforsendelser ble sendt til Japan i slutten av sekstiårene. Ut over i åttiårene var Norge blitt største leverandør. I 1983 var eksportverdien hele 250 millioner. Dette omfattet både rogn og konsumlodde.

Fra fiskestoppen og frem til gjenåpningen i 1991 hadde kanadisk lodde nærmest fullstendig overtatt markedet. I løpet av de årene norsk lodde hadde vært borte fra markedet hadde også japanernes interesse for produktet blitt merkbart mindre. Japanske forbrukere har en forkjærlighet for norsk lodde, både med hensyn til smak og fettinnhold.

I de siste tre år har imidlertid eksporten vist en positiv utvikling. Eksportverdien har økt fra omlag 10 millioner i 1991, til ca. 31 millioner i 1992 og nesten 70 millioner i år. Eksportert kvantum vil i år ligge på omlag 10.000 tonn.

1993 har på mange måter blitt et spesielt loddeår; eksportreguleringen er opphevet, landanleggenes andel av produksjonen ble minimal og den kanadiske produksjon nærmest halvert.

Birger Larsen og «bomtrålsaken»

Folk i sentrale stillinger – ikke minst i fiskerisektoren – må ofte finne seg i kritikk.

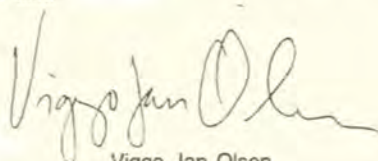
Men at noen til de grader blir uthengt som fiskerisjef Birger Larsen, hører heldigvis til sjeldenhetene.

Paradokset i denne saken er at et sterkt engasjement for å medvirke til og utvikle et nytt fiskeri, basert på uutnyttede ressurser, også blir snudd om til kritikk.

Jeg har gått igjennom de dokumenter som gjelder bomtrålsaken – inklusive tildelingen av de to prøvekonseksjonene og anken fra en av søkerne, og finner ingen feil hverken ved saksbehandlingen eller Birger Larsens engasjement.

La meg for ordens skyld presisere at det ikke var fiskerisjef Birger Larsen som tildelede konseksjonene, og at det da blir insinuert at det er korrupsjon inne i bildet, virker ganske groteskt.

Ettersom det foreligger en politianmeldelse, vil jeg ikke kommentere saken ytterligere. Men jeg vil understreke at Birger Larsen både har hatt – og fortsatt har – min fulle tillit.

Viggo Jan Olsen
Fiskeridirektør

Vågehvalen feiter seg på sild og lodde i nord

– Før vi startet forskningen antok vi at vågehvalen til en viss grad ernærte seg på dyreplankton. Men de foreløpige undersøkelsene som startet i fjor, viste at vågehvalen først og fremst er en fiskespiser når den er i våre farvann, sier forsker Tore Haug ved Fiskeriforskning i Tromsø.

For tiden leder Haug den norske vågehvalforskningen som pågår med fire fartøyer. I løpet av dette året og det neste regner forskerne med å finne mer nøyaktig hva og hvor mye vågehvalen spiser i de nordlige farvann.

– Undersøkelsene i fjor sommer viste at vågehvalen først og fremst spiste sild og lodde, men også i noen grad torsk, hyse og sei. Vi fant beinrester som tydet på at de største fiskene har vært helt opptil 5–6 kilo. Men disse kan ha beitet i de samme silde og loddestimene på samme tid som hvalen forsynte seg, og kan ha blitt med i dragsuget, sier Haug.

Her er forsker Tore Haug i full sving med å veie spekket. Spekketykkelsen gir god informasjon om hvalens kondisjon. Det er forøvrig økt interesse for hvalspekket etter forskningsresultatene som viser at hvalolje kan være svært god hjertemedisin.

Konkurrent til fiskeriene?

En av problemstillingene i forskningsprosjektet som nå gjennomføres er i hvor stor grad vågehvalen konkurrerer med fiskeriene. Men Haug understreker at dette ikke er den mest relevante problemstillingen.

– Etter min oppfatning er det viktig å ha en best mulig kunnskap om sjøpattedyrbestandene for bedre å forstå deres plass og betydning i det økologiske systemet. Vågehvalen bør først og fremst beskattes fordi den er en verdifull fornybar ressurs, og det er hevet over tvil at bestanden tåler den beskjedne beskatningen på 296 dyr som myndighetene har bestemt, sier Tore Haug.

Sjøpattedyrprogrammet

Norges Forskningsråd, avdeling NFFR, finansierer forskningen på vågehval gjennom Sjøpattedyrprogrammet, mens Havforskningsinstituttet i Bergen er hovedansvarlig for å mengdebestemme vågehvalbestanden.

Instituttet samarbeider med Fiskeriforskning i Tromsø også på å kartlegge alderssammensetning og formeringsevne. Fiskeriforskning er igjen hovedansvarlig for forskningen på hvalens diett, og samarbeider med Norges fiskerihøgskole og Avdeling for arktisk biologi ved Universitetet i Tromsø.

Sistnevnte gjennomfører også forsøk med radiomerking av sjøpattedyrene for å kartlegge vandringsmønstret ved hjelp av satellittsignaler.

Ronny Bertelsen

Hvalen er ombord og Tore Haug (i midten) kan sammen med resten av gjengen på «Rong» kikke nærmere på hvalen, og da særlig fordøyelsessystemet.

Aktuell og informativ bok om vågehvalen

Her er boka for alle som ønsker å vite mer om vågehval og vågehvalfangst: «Vågevalen – valgets kval». En bok på 350 sider spekket med aktuell folkeopplysning.

Selv om boka er en drøy måned gammel, har redaktørene greid å få med en epilog til IWC-møtet i Kyoto i mai. Mesteparten av boka er forbeholdt forskere som i korte trekk presenterer hvalbiologi, hvordan vågehvalen telles, hvordan bestandsutviklingen av vågehval er i Barentshavet, vågehvalfangst i historisk og kulturell sammenheng og hvordan fangsten skjer i dag. Plass til meningsyttringer fra de fleste parter i konflikten er det også blitt. Boka er en del av UNESCO-programmet «Man And te Biosphere (MAB)».

– Vågehvalen kan høstes

Finn Lynge får æren av å innlede kapitlet om de ulike holdninger til hvalfangst. Og det gjør han ved å drøfte argumentene til motstanderne og forkjemperne for hvalfangst.

Først ute av de som mener noe om hvalfangsten, er Naturvernforbundet, kanskje den miljøvernorganisasjonen som er mest positiv til hval-vedtaket. Bente Aasjord, som leder Barentshavutvalget i forbundet, skriver at så lenge det er økologisk grunnlag for det, kan fornybare ressurser høstes. Og som kjent har ikke Naturvernforbundet gått imot vedtaket om å gjenoppta hvalfangsten.

Aasjord benytter også anledningen til å kritisere de useriøse metodene enkelte miljøbevegelser bruker for å fremme sine syn. Miljøvernensaken er heller ikke tjent med miljøvernere av typen Paul Watson som bruker militaristiske aksjoner. Hun har heller ikke sans for de følelsesladde kampanjene satt i scene av stjerneregisorer fra Hollywood.

– For tidlig å avgjøre

Et par hakk mer kritisk til hvalfangsten er fagsjef Stig Hvoslef i Verdens Naturfond, WWF Norge. Kort oppsummert mener WWF at det er for tidlig å avgjøre om det grunnlag for en bærekraftig fangst på nordøstatlantisk vågehval. Han advarer også mot den utviklingen at stadig flere land går mot IWCs vernelinje og starter fangst. Nasjoner som er vanskelig å kontrollere kan skape «ville» tilstander i hvalfangsten igjen, frykter Hvoslef.

Leder i Natur og Ungdom, Heidi Sørensen, skriver at de er tilhengere av en bærekraftig høsting av alle sjøpattedyr langs kysten. Siden vågehvalen ikke er

truet av utrydding, kan en begrenset fangst tillates, mener Natur og Ungdom.

Sosialantropologen Arne Kalland reflekterer blant annet litt over hvordan lite miljøvennlige bedrifter kan kjøpe grønn legitimitet. Statoil og den danske kjemikaliefabrikkanten Brøske «kjøpte» en hval av den danske grenen av WWF for henholdsvis en million og 50.000 kroner. Dermed kunne de bruke logoen til WWF og fremstå som miljøbedrifter.

Til slutt i boka tar fiskeriminister Jan Henry T. Olsen for seg de fiskeripolitiske og ressurspolitiske dimensjonene ved vågehvalfangsten, mens utenriksminister Johan Jørgen Holst særlig ser på utviklingen til den internasjonale hvalfangstkommisjonen, IWC. En utvikling Holst er lite fornøyd med.

De fleste artiklene i boka er skrevet av forfattere som er positive til vågehvalfangst. En styrke for boka er det at miljøvernorganisasjonene også har fått slippe til. Vi savnet likevel argumentene til Greenpeace, selv om vi har hørt dem før. Likevel er dette en bok både for dem som fra før vet mye og for dem som ikke vet noe særlig om hval.

Ronny Bertelsen

Akustiske undersøkelser på sild og brisling langs Skagerrakkysten

Odd Aksel Bergstad og Else Torstensen

Havforskningsinstituttet
Forskningsstasjonen Flødevigen

FG
NR. 5/6
1993

Sildeforekomstene har økt langs kysten og i fjordene på Skagerrakkysten. Fangstene av fjordsild de siste 5 årene viser en økning fra 520 tonn i 1988 til 1560 tonn i 1992. Ut fra ønsket om mer kunnskap om silda og dens gyting i disse områdene, ble det i tiden 3.–12. februar gjennomført et akustisk tokt øst for Arendal med F/F «B.M. Dannevig». Da disse kystområdene også er viktige brislingområder, ble både sild og brisling undersøkt.

På forhånd var det tatt kontakt med lokale, eldre fiskere for å få opplysninger om gamle gyteplasser for sild i disse områdene. Opplysningene ble avmerket på kart, og toktet ble gjennomført slik at de angitte sildegysteplassene ble dekket spesielt godt.

METODER

Figur 1 a – g viser kurslinjene, hydrografistasjoner og trålstasjoner.

Akustisk mengdemåling

All akustisk registrering ble gjort på dagtid med SIMRAD EK 500/38 Khz. Integrator-verdiene for sild/brisling ble plottet for hver 0,5 n.m. langs kurslinjene. Ut fra dette ble det trukket isolinjer, og arealet innenfor 0-linjene beregnet. Aritmetisk middel for integratorverdiene innenfor arealet (A) omsluttet av 0-linjen, ble beregnet og brukt som grunnlag for beregning av tallrikhet.

Følgende relasjoner mellom fiskelengde (TL) og målstyrke (TS) ble brukt:

$$\text{Sild: } TS \text{ (dB)} = 20,0 \log TL - 71,9$$

$$\text{Brisling: } TS \text{ (db)} = 20 \log TL - 71,2$$

Antall fisk N innenfor arealet A ble beregnet ved:

$$N = ((S_a/4p) 10^{-0.10 TS}) A$$

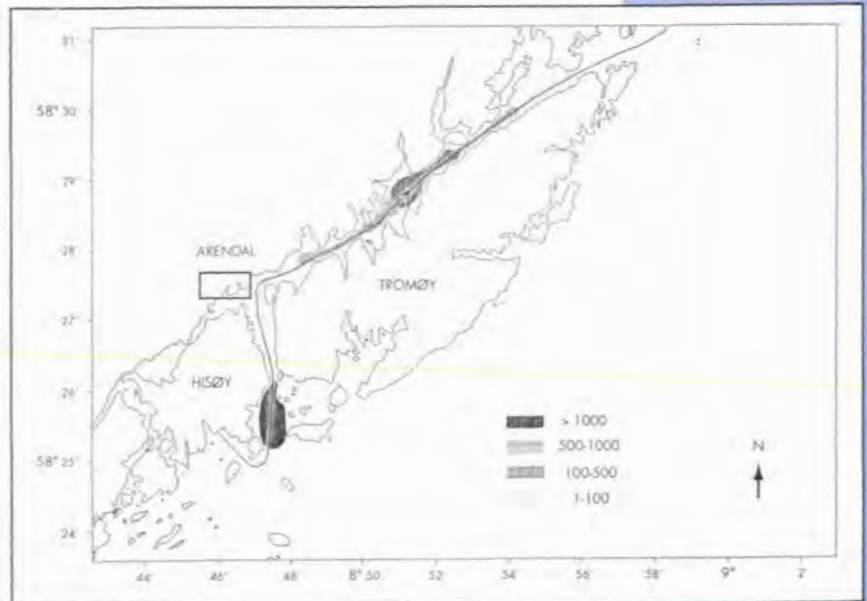
Gjennomsnittsverdier for lengde (TL) og vekt fra nærliggende trålfangster ble benyttet i beregningene.

Tråling

Det ble benyttet en 4-dørs 6x6 favners pelagisk trål med småmasket (8 mm) innerpose for identifisering av registreringer og prøvetaking av sild og brisling.

RESULTATER

Ekkomengde allokert til sild og brisling (S_a verdier) er angitt med skravering i Fig. 1 a–g.

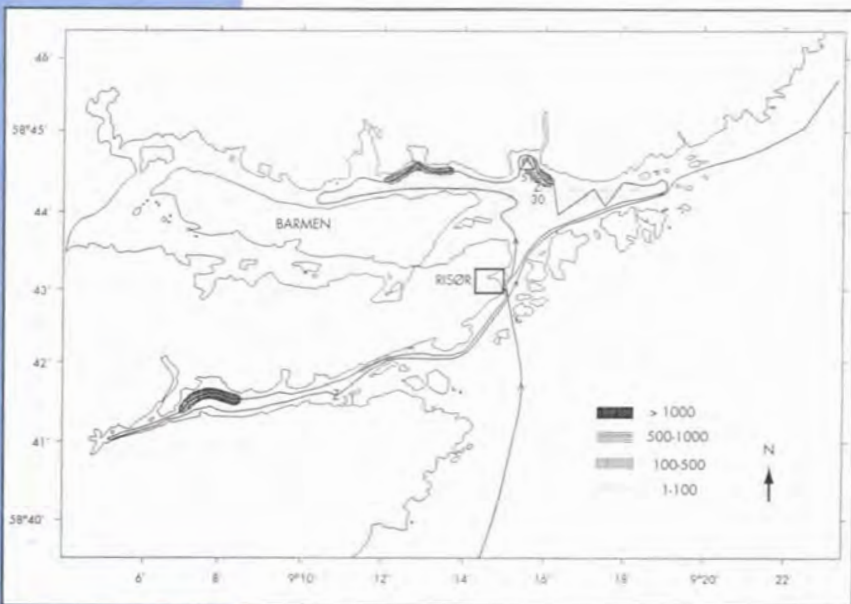
FIGUR 1 A. Kurslinjer, hydrografi- og trålstasjoner og registreringer av sild og brisling langs Skagerrakkysten i perioden 3.–12.2. 1993.

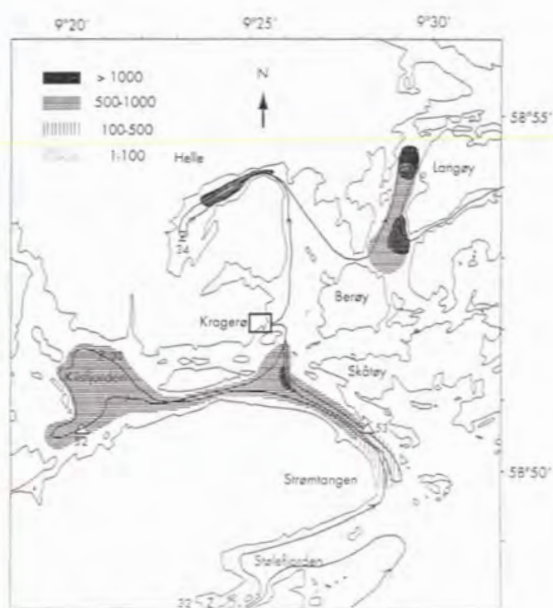
FIGUR 1 B.

Sild

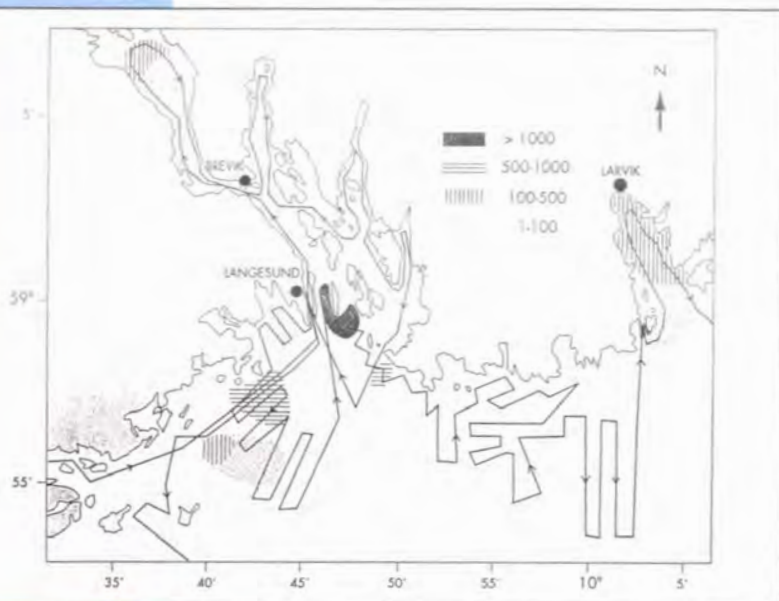
Sild ble påvist på flere av de tradisjonelle gytefeltene som Sandvika på nordsiden av Nordfjord, Risør, og i Langesundbukta–Tviststein, eller typisk i sund ut mot åpent hav. Bare små mengder ble funnet i indre fjordstrøk der brisling dominerte. En stor sildestim

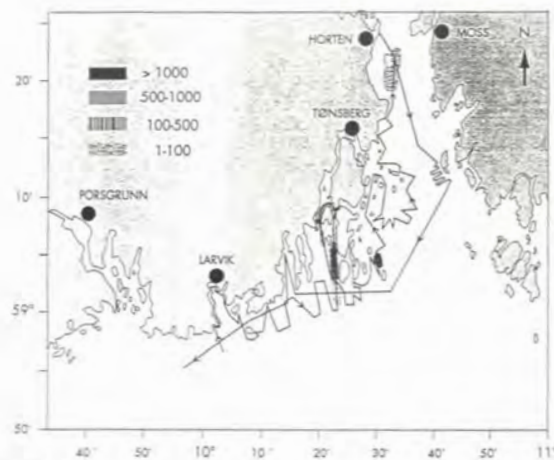
FIGUR 1 C.

FIGUR 1 D.

FIGUR 1 E.

FIGUR 1 F.

FIGUR 1 G.

(omlag 2000 i integratorverdi) ble registrert på 15–25 m dyp i innløpet til Stavren. Denne besto av sild og brisling, i alle aldersgrupper.

Tabell 1 gir mengdeestimer for sild i de ulike delområder. Totalt ble det registrert omlag 7000 tonn sild. Langesundbukta og vestsiden av Tjøme var viktige områder.

Det ble trålt på mer typiske registreringer av sild og/eller brisling (Fig. 1a–g). Det ble tatt to sildeprøver, én fra Kragerøfjorden (St. 53) og én fra Stavren (St. 54). Prøvene bestod av ung eller modnende sild (Vårgytere). Gjennomsnittlig antall virvler var 56,10 (SD=1,05) for prøven fra Kragerø og 56,41 (SD=1,13) for Stavren. Aldersfordelingene var ganske forskjellige i de to prøvene (Fig. 2).

Forekomst av soppinfisert (*Ichthyophonus sp.*) sild ble registrert. I Kragerøfjorden hadde 6% av silda infeksjon, ved Stavren hele 23%. Soppinfeksjon ble funnet hos alle aldersgrupper unntatt l-gruppen.

Brisling

Brisling ble registrert i fjordområdene fra Risør til Tjøme, med de beste forekomstene i Nordfjord (Risør), Kilsfjorden og Købmansfjorden (Kragerø). Tidligere undersøkelser har vist at dette er tradisjonelle brislingområder.

Mengdeindeksene for de enkelte områdene er gitt i Tabell 1. Totalt ble det estimert 312 tonn brisling. Viktige brislingområder som Indre Oslofjord og Hvaler ble ikke dekket av denne undersøkelsen.

Det ble tatt brislingprøver i følgende områder; Risør (Nordfjord), Kragerø (Kilsfjorden og Kragerøfjorden), Friøfjorden og Stavern.

Lengde- og aldersfordeling i de enkelte fjordene er vist i Fig. 3. Kjønnfordelingen (Fig. 4) viser dominans av hanner i Risør og Kragerøfjordene. Mellom 60 og 80% av brislingen var modnende og vil gyte i løpet av våren-sommeren. Fordelingen av modningsstadiene i de enkelte aldersgrupper er vist i Fig. 4.

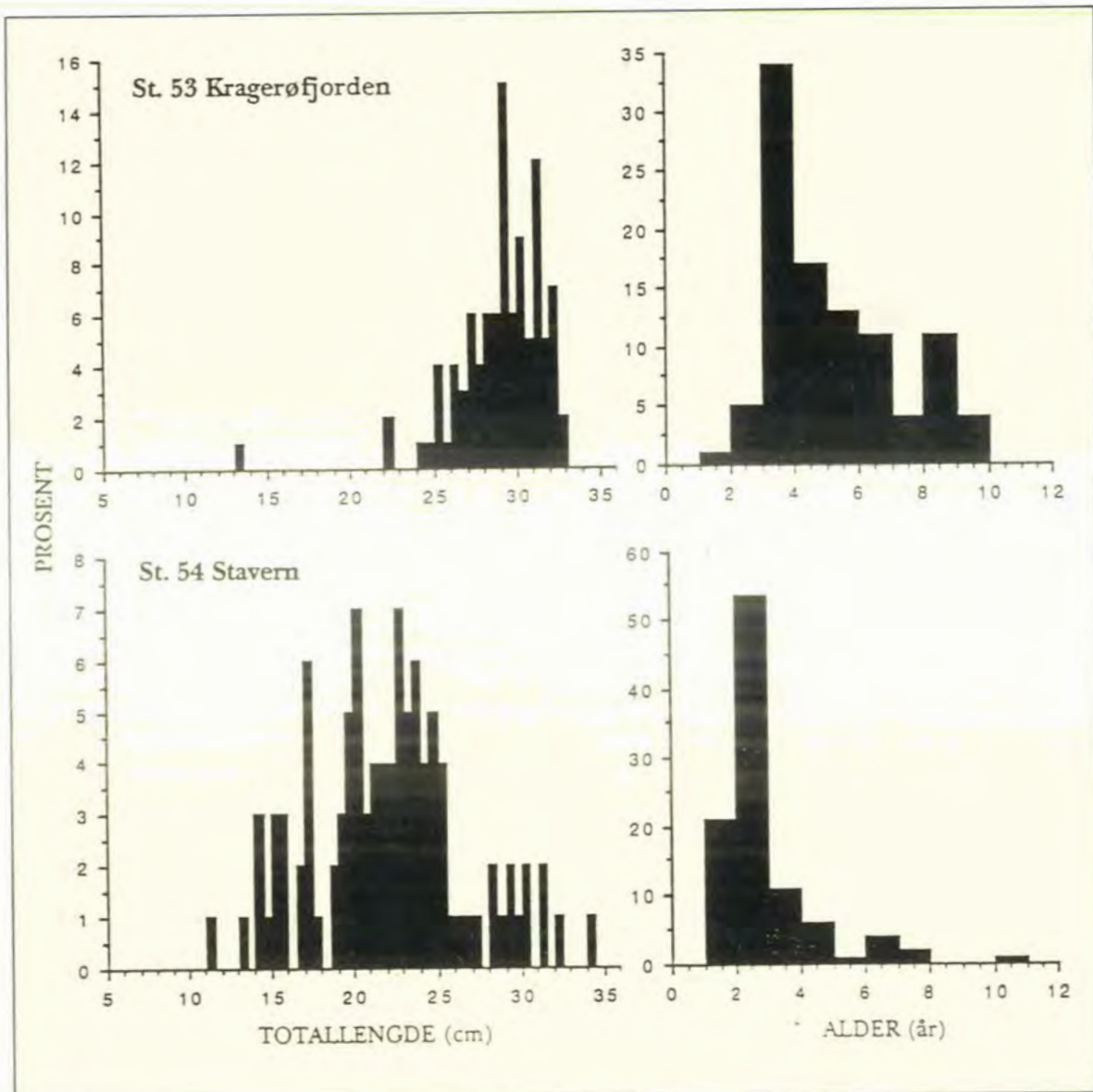
Det ble ikke observert soppinfeksjon (*Ichthyophonus* sp.) på brisling.

KOMMENTARER

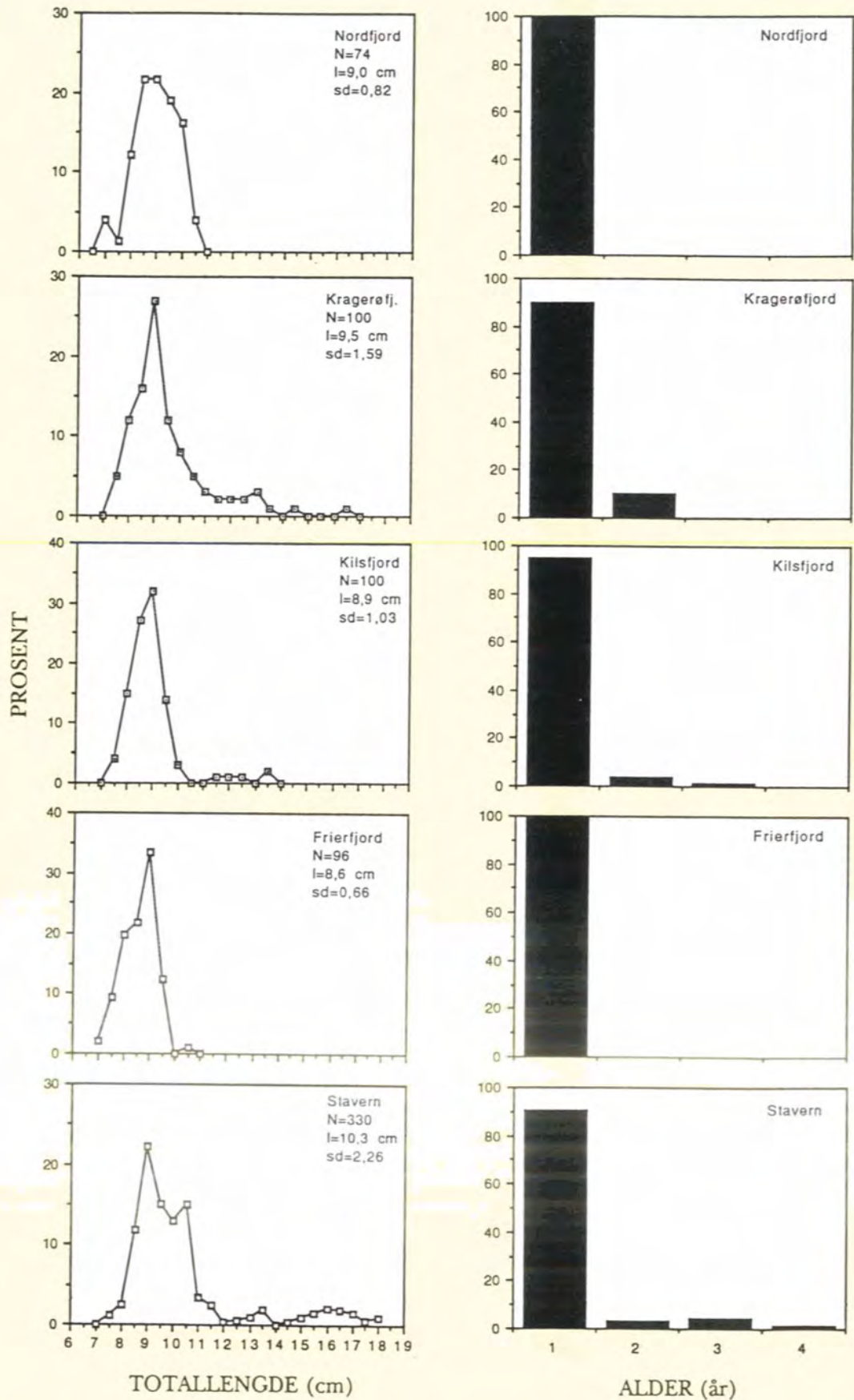
Toktet var et forsøk på akustisk kartlegging av sild langs kysten og i fjordene på Skagerrakkysten. Forsøket viste at det er mulig å gjøre akustisk mengdemåling av sild og brisling på Skagerrakkysten på denne tiden av året. Mild vinter gjorde at vi ble lite hindret av is (innerst i Nordfjord, Risør, og Kilsfjorden ved Kragerø).

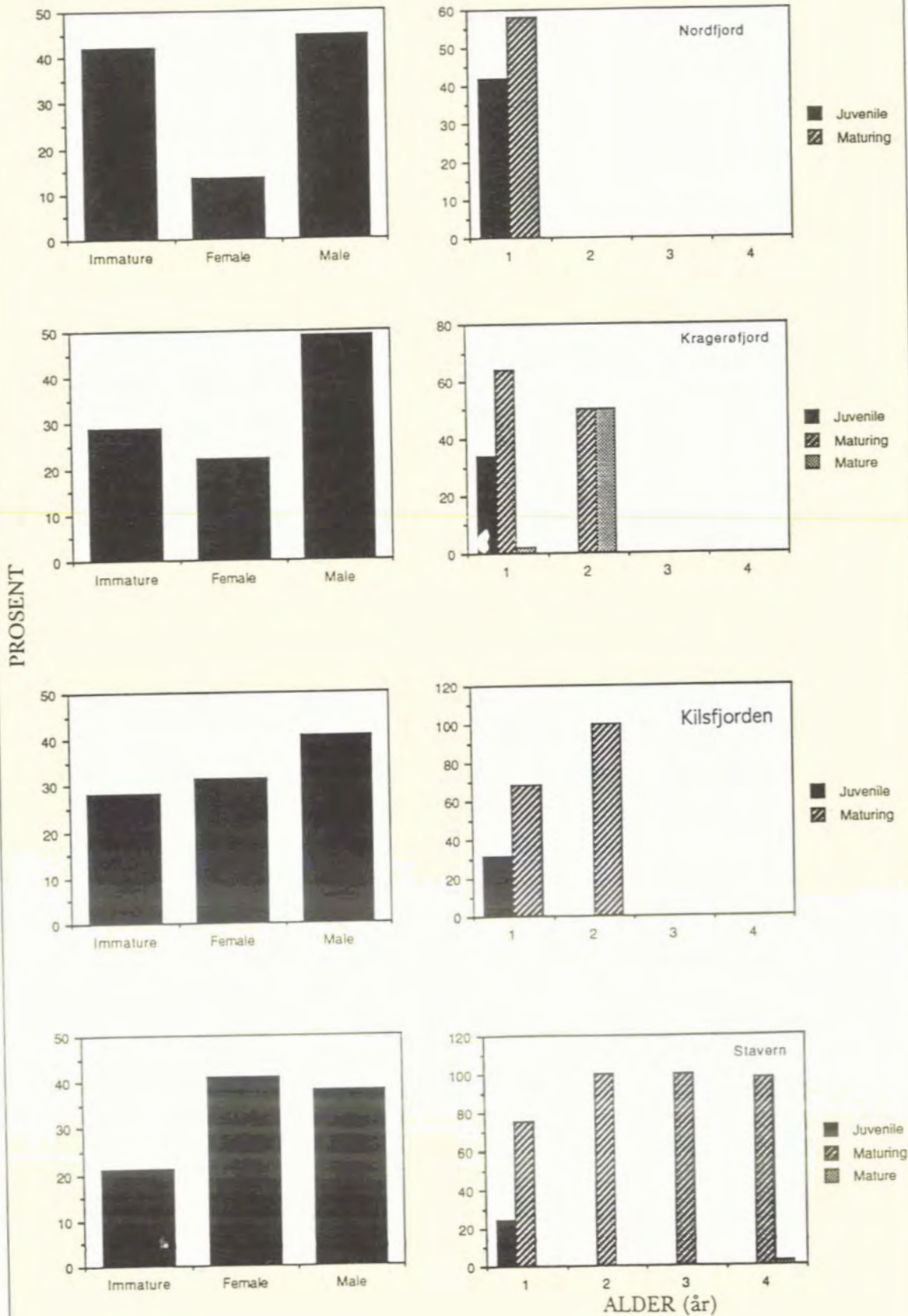
Det var gode registreringsforhold under toktet, men tett tåke begrenset dekingen av Oslofjorden. Indre Oslofjord og større deler av Østfold (Hvaler), begge viktige områder for både sild og brisling, ble derfor ikke undersøkt innenfor den tilgjengelige fartøytiden.

Registreringen stod på 20–60 m dyp. Det var rimelig enkelt å skille brisling og sild fra andre registreringer. Mengdeestimatene på ca. 7000 tonn brisling og ca. 320 tonn sild, inneholder imidlertid flere usikkerhetsfaktorer, bl.a. fordi identifisering og lengdefordelinger er basert på svært få tråltrekk. Bemanningsproblemer gjorde at kun et fåtall tråltrekk ble tatt. Et annet problem var at silda ofte stod svært nær

FIGUR 2. Lengde- og aldersfordelinger for sild fra st. 53 (Kragerø) og st. 54 (Stavern).

FIGUR 4. Kjønn og modning hos brisling fra ulike fjorder.

land og i trange sund. Ved gjentakelse av denne type undersøkelser senere år, bør toktoplegget modifieres.

Tabell 1. Mengdeestimer (tonn) for sild og brisling i kyst- og fjordstrøk mellom Arendal og Ytre Oslofjorden i begynnelsen av februar 1993. Se figur 1a–g for dekningsområder.

Område	Sild	Brisling
Arendal	795	0
Tvedestrand–Lyngør	0	0
Risør	479	13
Kragerø	223	74
Fossingfjorden	0	12
Frierfjorden–Eidanger	0	78
Langesundbukta	1462	0
Larviksfjorden	122	41
Ytre Oslofjord		
Tjøme	3685	100
Horten	0	0

Minneord

Thor Birger Melhus

Kontorsjef Thor Birger Melhus, Fiskeriøkonomisk avdeling, er gått bort i en alder av 50 år.

Etter å ha gjennomført siviløkonomutdannelsen ved Norges Handelshøyskole i Bergen, begynte Thor Birger i 1968 sin karriere i Fiskeridirektoratet. Først som førstesekretær ved Kontoret for økonomiske undersøkelser og statistikk. Deretter som konsulent, førstekonsulent og siden 1989 som kontorsjef ved Fiskeriøkonomisk avdeling, Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser.

Ansvars- og arbeidsområde har hele tiden vært konsentrert om økonomi og økonomisk statistikk innen fiskerieringen. I deler av 70-årene drev han også, sammen med kolleger, forskningsprosjektet 3F. Hovedformålet med prosjektet var å analysere fangst- og økonomiske data og knytte dette opp mot ulike driftsformer i norsk fiskeriering. Thor Birger så alltid tilbake på denne tiden med stor glede.

Etter prosjektet var ferdig gikk han tilbake til

Fiskeriøkonomisk avdeling, og har siden hovedsakelig arbeidet med og hatt ansvaret for Budsjettutnemnda for fiskerieringens årlige lønnsomhetsundersøkelser, hvor hans interesse for norsk fiskeriering og utdannelse som siviløkonom har vært viktig.

Hans store interesse for norsk skipsfart og detaljkunnskaper om norske fiskerifartøy har hele tiden vært en ressurs som alle ansatte på Fiskeriøkonomisk avdeling har hatt nytte av. Også andre avdelinger/kontor på Fiskeridirektoratet har dratt nytte av denne kunnskapen. Vi tenker på spesielt på jevnlig artikler i «Fiskets Gang» med oppdaterte opplysninger om nybygg, kjøp og salg av fiskerifartøy. Vi tenker også på den flid og innsatsvilje han nedla i arbeidet med «Merkeregisteret» for hver publisering.

På fritiden var Thor Birger også et aktivt medlem i «Norsk Skipsfartshistorisk Selskap», og nedla et stort arbeid i å utgi selskapets blad «Skipet». Han har, som vi forstår, vært i den situasjon at jobb og hobby på mange måter har vært felles. Dette preget også hans arbeid. Alltid villig til å gi råd og veiledning for kolleger, alltid godt humør og stor nøyaktighet i arbeidet.

Thor Birger var i perioder svært plaget av sykdom, og var periodvis også borte fra kontoret. Hans store innsatsvilje preget ham også da, siden han «tok med seg jobben hjem». Han var også mottakelig for telefon om aktuelle problemer o.l. som dukket opp på kontoret i disse sykdomsperiodene.

Siste gangen Thor Birger ble syk var sykdommen mer alvorlig, og kroppen klarte ikke lenger å stå imot. Han sovnet inn søndag 18. juli 1993, seks dager før han ville ha fylt 51 år.

Vi ansatte på Fiskeriøkonomisk avdeling har mistet en god venn og en dyktig kollega.

Venner og kolleger
på Fiskeriøkonomisk avdeling

På tokt med havforsker G.O.Sars for å finne skreien sitt *rette hjem* – et 115-års minne

av

Prof. Victor Øiestad

NFH – Universitetet i Tromsø

«Hvorfra kommer skreien? De tidligere hypoteser om skreiens vandringer fra langt bortenforliggende hav har professoren etter nøye å ha studert denne fiskens natur, ganske måttet oppgi. Skreien er ikke noen vandrefisk, men tilhører kysthavet og navnlig den ytterste del derav, de såkalte havbanker. På den vidstrakte, langs yttersiden av den hele lange Lofotgruppe og nordlig til høyden av Tromsø seg strekkende egg samt det innenfor liggende kysthav skorter det ikke på rum selv for sådanne fiskebjerg som de der vise seg under Lofotøyene om vinteren.»

Georg Ossian Sars var ingen etterplaprer og tok ingen uttalselser fra andre autoriteter for «god fisk». Siden 1864 hadde han på oppdrag fra Det norske Storting ligget i Lofoten og studert skreiens liv fra den drev rundt som nybefruktet rogn til den som voksen kom tilbake for å yte sitt bidrag til opprettholdelsen av arten. Siden 1873 hadde han også overtatt ansvaret for sildeundersøkelsene fra barndomsvennen Axel Boeck som døde av tuberkulose bare 40 år gammel og midt i sitt detektivarbeid for å avdekke årsakene bak sildeperiodene. De to siste årene, i 1876 og 1877, hadde han fått stilt til rådighet et forskningsskip som om sommeren kartla Norskehavet frastrækningen Bergen–Færøyene i sør og til Tromsø i nord. Det tredje året skulle han gå like til 80° nord av Svalbard og nesten øst til Novaja Zvmlja.

En skråsikker Sars på sviktende grunnlag

Under arbeidet i 1877 avdekte han store og hittil ukjente bankområder på utsiden av Lofoten og nordover og brikkene i et koplisert puslespill falt på plass

for ham: utenom gytesesongen holdt skreien til på de to store bankområdene, Storeggen utenfor Ålesund og Lofoteggen og kystbanken nordover. Begge steder var den gang sildedistrikter med rikelig tilgjengelig sild som føde for torsken. Utbredelsen av silden la han særlig vekt på fordi den var basisnæringen for torsken. «Den ved våre kyster forekommende fullvoksne skrei er henvist til silden som sin viktigste næring. Hvis ikke Nordhavet eide de store sildemasser, ville det derfor neppe heller kunnet fostre de enorme mengdene av torsk. Det er derfor all grunn til å antage at vore kysters rikdom på torsk og lignende rovfisk vesentlig er betinget av det utenforliggende havs silderikdom.» Ikke bare var det voksen sild, men sild i alle størrelser som var tilgjengelig.

Dristige fiskere viser veien for Sars

Under det tredje toktet sommeren 1878 som dekte det nordlige Norskehavet og Barentshavet, gikk det opp for Sars at skreien hadde sin hovedutbredelse nord for de områdene han hadde erklært som skreiens viktigste beiteområde. Men han er en mester i å formulere seg i erkjennelse av at det tidligere skrevne fort glemmes og uttaler etter siste toktet at «jeg nå har vunnet et i mange henseende klarere bilde å visse fundamentale forhold der ståe i nøye sammenheng med noen av våre viktigste fiskerier».

Det som hadde skjedd var at han langs vestkysten av Svalbard like til 80°N traff på fiskebåter som drev intenst torskefiske og det på en type torsk som var lik den en fisket i Lofoten, ja, det ble endog funnet en torsk med angel i kjeften av den typen som ble brukt i Lofoten! Og det var ingen mangel på fisk da

J. 82/93

(J. 48/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fiske med snurrevad – Stenging av området på kysten av Finnmark innenfor 4 n. mil av grunnlinjene.

J. 83/93

(J. 71/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om fiske etter reker – Stenging av områder i fiskevernsonen ved Svalbard, Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

J. 84/93

(J. 76/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om rekefiske – Stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 85/93

Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 1993.

J. 86/93

(J. 74/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om utøvelse av fangst av vågehval i 1993.

J. 87/93

(J. 75/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fiske med torskefiske og snurrevad – Stenging av områder i Barentshavet og på kysten av Finnmark utenfor 4 n. mil.

J. 88/93

(J. 151/92 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av seinotfiske. Stenging av områder på kysten av Troms og Finnmark.

J. 89/93

(J. 147/88 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift nr. 1903 av 7. november 1985 om flytting og utvidelse av anlegg for oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjøvann.

J. 90/93

(J. 94/86 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift nr. 1598 av 18. juli 1986 om oppdrett av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret.

J. 91/93

Forskrift om skilt med oppdrettsanleggets konsekvensnummer og varsling ved bruk av legemidler i oppdrettsanlegg.

J. 92/93

(J. 87/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av

fiske med torskefiske og snurrevad – Stenging av områder i Barentshavet og på kysten av Finnmark utenfor 4 n. mil.

J. 93/93

(J. 88/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av seinotfiske. Stenging av områder på kysten av Troms og Finnmark.

J. 94/93

(J. 80/93 og J. 82/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fiske med snurrevad – Stenging av områder på kysten av Finnmark innenfor 4 n. mil av grunnlinjene.

J. 95/93

(J. 59/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993.

J. 96/93

Forskrift om regulering av fiske med torskefiske og snurrevad – Stenging av områder i fiskevernsonen ved Svalbard.

J. 97/93

(J. 179/92 UTGÅR)

Forskrift for tilskudd til gjeldssanering for rekeflåten i 1993.

J. 98/93

(J. 155/92 UTGÅR)

Forskrift om konservering av lodde fanget i det nordøstlige Atlanterhav i 1993. Fastsett av Fiskeridirektøren 23. juni 1993.

J. 99/93

(J. 93/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av seinotfiske. Stenging av områder på kysten av Troms og Finnmark.

J. 100/93

(J. 35/93 UTGÅR)

Lov om endring i Lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

J. 101/93

(J. 99/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av seinotfiske – Stenging av områder på kysten av Troms og Finnmark.

J. 102/93

(J. 94/93 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fiske med snurrevad – Stenging av områder på kysten av Finnmark innenfor 4 n. mil av grunnlinjene.

NYBYGG, KJØP OG SALG

FG

NR. 5/6
1993

NYBYGG

Januar 1993:

NT-145-V «BORGØYVÆR» 14,10 m, 23 brt, LK 4789, aluminium, 360 bhk Isuzu motor. Bg.nr. 69 ved Solnes Båt A/S, Ottersøy for Ketil Johansen, Bergen/Namsos.

Februar 1993:

M-18-T «HAVSVALEN» 13,14, m, 21 brt, LK 4798, aluminium, 245 bhk Nogva motor. Bg.nr. 288 bhk ved Finnvik Båtbyggeri A/S, Kvisvik for Roger Aunvik, Leira på Nordmøre.

Mars 1993:

F-3-HV «VÅGAVÆRING» 14,99 m, 24 brt, LK 4735, stål, 362 bhk Nogva/Scania motor. Bg.nr. 122 ved Vaagland Båtbyggeri A/S, Vågland for Kystfisk A/S (Per Einar Johansen), Hasvik.

N-126-Ø «H. KLAUSSEN» 23,05 m, 176 BT, LGIF, stål, 540 bhk Caterpillar motor. Bg.nr. 183 ved Salt-dalsverftet A/S, Rognan, skroget bygd ved Lofoten Sveiseindustri, Svolvær, for Asbjørn Klausen og Ingeberg Knutsen P/R, Myre.

INNKJØPT FRA UTLANDET

Januar 1993:

M-435-SM «STELLA NOVA» 26,95 m, 265 brt, LGGM, stål, 1000 bhk Nohab Polar motor. Bygd 1985 ved Rönning Svets A/B, Rönning (11), Sverige som GG 64 «**ASTRID MARIE**» for Leif Johansson P/R, Rörö, Sverige. Solgt 1.1989 til Kjell Ove Bryngelsson P/R, Öckerö, Sverige og omdøpt «**STELLA NOVA**» og reg. GG 435. Solgt 1.1993 til ANS Brødrene Holm (Kåre Holm), Vestsmøla/Kristiansund. Under forlenging 1993.

Februar 1993:

ST-31-RS «BØRGESON» 20,30 m, 137 brt, LGFC, stål, 750 bhk Caterpillar motor. Bygd 1988 ved A/B Åsiverken, Åmål, utrustet ved FEAB Karlstadverken, Karlstad som GG 312 «**SÄRÖ**» for Børje Børjesson P/R Fiskbäck, Sverige. Solgt 12.1992 til Arild Refsnes, Husbysjøen/Trondheim (registrert 2.1993).

SOLGT INNENLANDS

Januar 1993:

F-76-H «TORGEIRSON» 23,80 m, 74,38 brt, LEAK, tre, 365 bhk GM motor fra 1982. Bygd 1949 Bjørn Storeslettens Skipsbyggeri, Kysnesstrand (10) som «**HANSINE II**» for Wm. A. Mohn & Søn A/S, Bergen. Solgt 10.5.1954 til Jakob Torgersen, Davanger/Bergen og omdøpt «**TORGEIRSON**». Forlenget 1956. Solgt 9.11.1956 til Thorbjørn Stenvoll, Hammerfest og reg. F-76-H. 197? flyttet til Alta og reg. F-76-A. Flyttet tilbake til Hammerfest 1986 og igjen reg. F-76-H. Solgt 1.1993 til Karl Magnus Pettersen, Hansnes/Tromsø og reg. R-46-K.

T-4-KD «SYNSRAND» 27,41 m, 264 brt, LAUS, stål, 1000 bhk Mitsubishi motor fra 1992. Bygd 8.1989 ved Moen Slip & Mek. Verksted A/S, Kolvareid (32) for Synstrand A/S (Willy Hestdal), Rotsund/Tromsø. Solgt 1.1993 til Finnøy Fiskeriselskap A/S, Harøy/Molde og reg. M-8-SØ.

T-164-T «VASSTIND» 17,10 m, 33,28 brt, LDTA, tre, 220 bhk Grenaa motor fra 1971. Bygd 1965 ved Olsen & Hanssen Båtbyggeri, Rognan for Erling Minde, Sjøtun/Tromø. Solgt 12.1967 til Jens Indahl Johansen, Tromsø. Solgt 9.1974 til Jens Indahl & Bjørn Johansen, Tromsø. Solgt 1987 til Jon Magne Solbakken P/R, Sommarøy/Tromsø. Solgt 1.1993 til P/R Lending ANS (Magnar Egil Lending), Eidkjosen/Tromsø.

N-85-F «STÅLEGG JUNIOR» 35,40 m, 146 brt, 310 BT, LGSA, stål, 850 bhk Caterpillar motor. Bygd 1978 ved Karstensens Skipsværft & Maskinværksted, Skagen (350), skroget bygd ved FEAB Karlstadverken, Karlstad (107) som «**PAULIN**» for ukjent

N-85-F «STÅLEGG JUNIOR»

svensk eier. Solgt før levering til Birger Albertsen, Kvaløysletta/Tromsø og omdøpt **T-62-T «KVALØY-VÆR»**. Flyttet 1982 til Mehamn og omreg. til F-63-G. Solgt 1.1984 til P/R Beitveit (Einar Beitveit), Kvamsøy/Ålesund og reg. M-63-S og omdøpt 11.1984 til **«STÅLEGG JUNIOR»**. Overtatt 3.1987 av K/S Stålegg Junior A/S (Sande Regnskapskontor A/S, Larsnes), Kvamsøy/Ålesund. Solgt 11.1990 til Olav Johnsen & Sønner A/S, Napp/Svolvær. Solgt 1.1993 til Vestvågøy Kystrederi AS, Stamsund/Svolvær og reg. N-15-VV.

F-75-V «TROND-EINAR» for Einar Strige, Kiberg/Vardø. Solgt 4.1973 til Jon Olsen, Rein fjord og reg. T-193-KN. Solgt 4.1986 til Kent Nilsen, Grønøy, Engavågen/Bodø og omdøpt **«KATE HELEN»** og reg. N-45-ME. Solgt 1.1993 til M/K Kate Helen ANS (Johan N. Meløysund), Grønøy, Engavågen/Bodø.

N-26-MS «REINEBUEN» 23,26 m, 84 brt, LAHG, tre, 540 bhk Caterpillar motor fra 1985. Bygd 1959 ved Vaagland Båtbyggeri A/S, Vågland (57) for Gunbjørn Andersen, P/R, Tennes Reine/Svolvær. Reder flyttet 1974 til Sørvågen. Overtatt 1975 av Gunbjørn Andersen alene. Overtatt 1.1993 til P/R M/K Reinebuen ANS (Gunbjørn Andersen), Sørvågen/Svolvær.

M-221-G «ELLI CHRISTIN» 18,81 m, 43,12 brt, LCWJ tre, 300 bhk GM motor fra 1982. Bygd 1955 ved Moen Slip & Reparasjonsverksted, Kolvereid som **N-204-BØ «SUNDSGUTTEN»** for Håkon Wesel, Eidet i Vesterålen. Solgt 1963 til Arne Tobiasen, Sund i Vesterålen. Solgt 1970 til Evald Karlsen, Burøysund og reg. T-41-K. Solgt 8., 1980 til P/R Olsen & Berg (Ole D. Olsen), Værøy/Bodø og reg. N-121-VR. Overtatt 1981 av Ole D. Olsen, Værøy alene. Solgt 6.1984 til P/R Rolf Aarre og Gunnar Refvik (Rolf Aarre), Deknepollen/Måløy og omdøpt **«VÅGSØYGUTT»** og reg. SF-221-V. Solgt 5.1989 til Knut L. Skjong, Vigra/Ålesund og omdøpt **«ELLI CHRISTIN»** og reg. M-221-G. Solgt 1.1993 til P/R Elli Christin DA, Vigra/Ålesund. Solgt 3.1993 til A/S Nymo, Ålesund og omdøpt **«SVEN OLE»**.

H-10-AV «MØGSTERFJORD» 54,00 m, 1085 BT, JXXP stål, 3060 bhk Wartsila Vasa motor. Bygd 4.1988 ved Ørskov Christensens Staalskipsværft A/S, Fredrikshavn (162), skroget bygd ved Szzecin Repair Yard, Szczecin, Polen (TR502), for K/S Veafisk II A/S (Oddvar Veaa), Haugesund og reg. R-10-H. Overtatt 8.1992 av Møgsterfjord A/S (Helge Møgster), Kolbeinsvik/Bergen og reg. H-10-AV. Overtatt 1.1993 av P/R Møgsterfjord DA (Møgsterfjord A/S), Storebø/Bergen.

M/S «RØRINGEN» 22,95 m, 49,59 brt, LLJB, tre, 300 bhk Caterpillar motor fra 1964. Bygd 1945 i Kalvåg, Bremanger som SF-73-B for Arnkjell Førde P/R, Bremanger/Florø. Forlenget 1962. Solgt 1981 til Harald Liseth, Mandal og reg. VA-73-M. Solgt 6.1987 til A/S Røringen (Ola W. Roald), Vigra/Ålesund og reg. M-173-G. Solgt 11.1987 til Hans Einar Mesel, Mandal og reg. VA-73-M. Solgt 11.1990 til P/R Peter & Lennart Danielsen (Peter Danielsen), Mandal. Solgt 1.1993 til P/R Ryberg & Hardy ANS (Robin Jim Ryberg), Mandal.

VA-63-S «OTTERBANK» 24,38 m, 99,51 brt, LKTW, tre, 450 bhk Wichmann motor fra 1969. Bygd 1961 ved Aas Mek. Verksted A/S, Vestnes som **M-6-SØ «NOKKVE»** for Anders Finnøy P/R, Finnøy/Molde.

M-221-G «ELLI CHRISTIN»

N-143-F «GAMNESVÅG» 15,33 m, 23,86 brt, LM 6471, tre, 275 bhk Caterpillar motor. Bygd 1978 ved Forra Skipsindustri A/S, Forra i Ofoten som **N-550-HR «SJØFISK»** for Asbjørn Olsen, Brasøy/Sandnessjøen. Ombygd 1981. Solgt 11.1986 til P/R Frank & Hermann Myklebust, Ramberg/Sandnessjøen og omdøpt **«GAMNESVÅG»**. Solgt 1.1993 til Frank Myklebust, Ramberg.

M/S «RØRINGEN»

N-45-ME «KATE HELEN» 15,15 m, 24,94 brt, LM3467, tre, 185 bhk GM motor fra 1983. Bygd 1965 ved Saltdal Patentslip & Båtbyggeri, Rognan som

Solgt 2.1983 til P/R Kjell Harald Haugen, Skudenes-havn og reg. R-15-K. Solgt 1.1985 til P/R Einar Kval-sund, Egersund og omdøpt «KLONDYKE» og reg. R-6-ES. Solgt 9.1987 til P/R Langenes & Johnsen (Tom Langenes), Søgne/Kristiansand og omdøpt «OTTERBANK». Overtatt 1.1993 av Tom Langenes, Søgne alene.

Februar 1993:

T-58-T «BJØRNØYBUEN» 28,35 m, 205 brt, JXTY, stål, 500 bhk Wichmann motor fra 1970. Bygd 1964 ved Kr. K. Frostad & Sønner, Tomrefjorden (17) som **M-154-SØ «VIKSTRØM»** for Henry K. Myklebust P/R, Myklebust/Molde. Forlenget 1968. Solgt 1968 til Jan Kvalsvik P/R, Kvalsvikøy/Ålesund og omdøpt «BARNES JUNIOR» og reg. M-38-HØ. Solgt 1971 til Karl Dyb P/R, Godøy/Ålesund og omdøpt «NY ARGO» og reg. M-12-G. Solgt 12.1979 til P/R Harald Thomassen, Utsira/Haugesund og omdøpt «SI-RAFISK» og reg. R-45-U. Ombygd 1984. Solgt 1986 til Viggo Svendsen, Tromsø og omdøpt «BJØRNØY-BUEN». Overtatt 11.1990 av Bjørnøybuen A/S, Tromsø. Overtatt 2.1993 av Bjørnøyfisk A/S Tromsø.

N-62-BR «LINSKJÆR» 15,51 m, 24,70 brt, LM5248, tre, 238 bhk Volvo Penta motor fra 1986. Bygd 1974 ved Bremsnes Båtbyggeri, Bremsnes for Harald og Arnfinn Hartvigsen P/R, (Harald Hartvigsen), Brøn-nøysund. Overtatt 2.1993 av P/R Linskjær ANS (Arne Robert Hartvigsen), Brønnøysund.

N-210-F «ØYSTEIN ANGEL» 18,62 m, 62 brt, JXLG, tre, 350 bhk Cummins motor. Bygd 1987 ved Rana Ship A/S, Hemnesberget (436) for Angel Eriksen, Napp/Svolvær. Solgt 2.1993 til Nordkappjenta A/S, Honningsvåg/Svolvær og omdøpt «NORDKAPP-JENTA» og reg. F-210-NK.

N-1-H «SKAGSKJÆR» 24,57 m, 140 brt, LGYL, stål, 610 bhk Grenaa motor fra 1977. Bygd 1966 ved Langsten Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden som **F-25-BD «ONNY HARDER»** for Helmer Ottesen, Båtsfjord. Solgt 1972 til Hans Furnes P/R, Vigrå/Ålesund og omdøpt **M-65-G «VESTUNG»**. Solgt 1974 til Toralv Roaldsnes P/R, Valderøy/Ålesund. Solgt 1983 til P/R Veafisk (Oddvar Ve), Vormedal/Haugesund og omdøpt **R-55-K «VEAFISK»**. Solgt 1.1984 til Halvor Albertsen, Hennes/Stokmarknes og omdøpt «SKAGSKJÆR». Overtatt 2.1993 av Skag-skjær ANS, Myre/Stokmarknes.

N-326-Ø «JENNY OLINE» 18,47 m, 46,82 brt, LMAL, tre, 335 bhk Caterpillar motor fra 1977. Bygd 1967 ved Rana Båtfabrikk A/S, Hemnesberget som F-201-A for Erland, Oskar og Kristoffer Kristoffersen P/R, Kiby i Alta/Hammerfest. Solgt 6.1980 til Asbjørn & Helmer Klaussen og Ingeberg Knudsen P/R, My-re/Hammerfest. Solgt 2.1993 til P/R Steinsholm ANS (Geir Nikolaisen), Leines/Hammerfest og omdøpt «STEINSHOLM» og omreg. til N-153-SG.

M-33-VD «LEIRHAV» 14,63 m, 20,91 brt, LJYB, tre, 175 bhk Volvo Penta motor fra 1978. Bygd 1917 i

Mosjøen for ukjent eier. Ombygd 1930 og innført i Merkeregisteret som **N-59-BR «ASLE»** for Oskar Johansen, Saltermark/Brønnøysund. Overtatt 12.1950 av Oskar og Arne Johansen, Saltermark/Brønnøysund. Overtatt 9.1982 av Arne Saltermark, Toftsundet/Brønnøysund. Solgt 1991 til Tor Aasen, Hovdebygda/Ålesund og omdøpt «LEIRHAV». Solgt 2.1993 til Tormund Grimstad, Vigrå/Ålesund og reg. M-18-G.

VA-63-S «OTTERBANK»

T-58-T «BJØRNØYBUEN»

N-62-BR «LINSKJÆR»

SF-8-V «ATLANTIC VIKING» 60,86 m, 1189 brt, LAQU, stål, 2500 bhk Wichmann motor. Bygd 1975 ved Flekkefjord Slipp & Maskinfabrikk, Flekkefjord (118) som **H-15-AV «MØGSTERFJORD»** for Møgs-

ter Fiskebåtrederi A/S, Kolbeinsvik/Bergen. Ombygd 1987. Solgt 1.1988 til K/S A/S Vestvik (Geir Hoddevik), Florø/Måløy og omdøpt «ATLANTIC VIKING». Overtatt 2.1993 av Global Dong Nam KS (Geir Hoddevik), Måløy.

N-1-H «SKAGSKJÆR»

H-2-O «SAGAFISK» 17,60 m, 23,86 brt, LM9221, GRP, 410 bhk GM motor. Bygd 1982 ved Selje Bruk A/S, Selje som SF-268-B for Sverre Leirgulen, Leirgulen/Måløy. Solgt 1991 til Peder Henriksen P/R, Lepøy, Os/Måløy. Overtatt 1992 av P/R Sagafisk ANS, Lepøy/Måløy. Solgt 2.1993 til Hallvard Møgster, Kolbeinsvik/Bergen.

R-64-J «SEIDON»

R-64-K «SEIDON» 19,54 m, 49,62 brt, LLEX, tre, 490 bhk GM motor fra 1975. Bygd 1964 ved Lista Treskipsbyggeri, Borhaug som R-94-ES for P/R Seidon (Hallvard Henriksen), Hellvik/Egersund. Solgt 8.1987 til P/R Seidon (Oddvar Nilsen Husa), Fedje/Bergen og reg. H-94-FE. Solgt 10.1987 til Georg K. Georgsen, Vedavågen/Kopervik. Shelterdeck påbygd 1990. Solgt 2.1993 til Lars Leidland, Egersund/Kopervik og reg. R-64-ES.

SF-8- «ATLANTIC VIKING»

VA-128-F «JUNA»

VA-128-F «JUNA» 23,27 m, 76,66 brt, LAEF, tre, 450 bhk Wichmann motor. Bygd 1968 ved Sigbjørn Iversen Mek. Verksted – Skipsbyggeri, Flekkefjord, skroget bygd ved Lista Treskipsbyggeri, Borhaug som VA-20-F for Arnfred og Bjarne Hansen P/R, Rasvåg/Flekkefjord. Solgt 1975 til P/R Eide (Lars Eide), Bømlo og reg. H-94-B. Solgt 4.1982 til Erling Anfinnes og Roald Skjelbred P/R, Egersund og reg. R-50-ES. Solgt 7.1986 til P/R Arntzen (Kristian Arntzen), Rasvåg, Hidrasund/Egersund. Solgt 2.1993 til Frank Nesvåg, Nesvåg, Hauge i Dalene/Egersund og reg. R-12-SK.

Mars 1993:

T-111-BG «MATHS LARSEN» 28,75 m, 196 brt, LHJO, stål, 625 bhk Caterpillar motor. Bygd 1978 ved Grovfjord Mek. Verksted, Grovfjord for Steinar P. Larsen, Senjahopen/Tromsø. Forlenget 1983. Solgt 3.1993 til Fiskebøen A/S (Edmund Hansen), Rotsund/Tromsø og omdøpt «TRÅLFISK» og reg. T-161-N.

H-2-O «SAGAFISK»

T-77-H «HAVBRÅTT» 17,37 m, 33,61 brt, LIOC, tre, 275 bhk Scania motor. Bygd 1979 ved E. M. Hansens Slip & Båtbyggeri A/S, Grovfjord for Einar og Olav Nilsen og Aksel Jørgensen P/R, (Einar Nilsen), Grøtavær/Harstad. Overtatt 3.1993 av P/R Olaf Nilsen ANS (Olaf Nilsen), Grøtavær/Harstad.

T-219-S «MEREDIAN» 32,24 m, 203 brt, LEDT, stål, 520 bhk Wichmann motor fra 1979. Bygd 1954 ved A. M. Liaaen Skipsverft & Mek. Verksted Ålesund (90) som **T-175-TD «GLANNØY»** for Paul Blikfeldt, Tromsø. Forlenget 1956. Solgt 1964 til Gryllefjord Fryseri & Kjøleanlegg A/S, Gryllefjord/Tromsø og omdøpt **«MÅNES»** og reg. T-119-TK. Solgt 1969 til Ola Abelsen P/R, Skaland/Tromsø og omdøpt **«FLO-BJØRN»** og reg. T-74-BG. Solgt 1977 til Arvid Martinsen. Myre og omdøpt **«DALBUEN»** og reg. N-36-Ø. Benyttet som bruksvakholdfartøy. Solgt 5.1983 til Willy Golten, Mehamn for samme virksomhet. Solgt 9.1985 til Reidar Strand, Gamvik og reg. F-13-G. Solgt 2.1988 til Per Ola Valø, Rørvik/Namsos og omdøpt **«VIKNFISK»** og reg. NT-11-V. Solgt 2.1992 til A/S Meredian (Jarle Mollan), Skjervøy/Namsos og omdøpt **«MEREDIAN»**. Solgt 3.1993 til Harry Johannesen, Batalden/Florø og omdøpt **«ANDAVÅG»** og reg. SF-1-F.

T-74-T «HARMONI» 44,65 m, 497,38 brt, LAIJ, stål, 1500 bhk Deutz motor. Bygd 1960 ved A. M. Liaaen Skipsverft & Mek. Verkstedstet, Ålesund (99) for Brødrene John og Halfdan Jakobsen, Tromsø. Overtatt 1974 av Halfdan Jakobsen P/R, Tromsø. Overtatt 6.1989 av P/R Harmoni (Karl Magnus Pettersen), Eidkjosen/Tromsø. Overtatt 3.1993 av P/R Harmoni ANS (Sigfred Figenschou, Tomasjord), Kvaløysletta/Tromsø.

N-10-LN «M. YTTERSTAD» 65,69 m, 2056 BT, LDOG, stål, 2x2250 bhk MaK motor. Bygd 1979 ved Sterkoder Mek. Verksted A/S, Kristiansund (66) som **M-84-M «SILLJO»** for A/S Silljo K/S (Johannes Størksen), Molde. Solgt 1.1981 til P/F Vestur (Region A. Rogvi), Vestmanna, Færøyaner og omdøpt **«GULLFINNDUR»** og reg. VN 147. Solgt 12. 1990 til K/S Magnus Ytterstad (Magnus Ytterstad), Lødingen/Harstad og omdøpt **«M. YTTERSTAD»**. Solgt 3.1993 til Østervold Fiskeriselskap A/S, Torangsvåg/Bergen og omdøpt **«ELDJARN»** og reg. H-148-AV.

N-450-VB «OLE OSKAR» 23,80 m, 130 brt, LMOT, stål, 650 bhk GM motor. Bygd 1983 ved Solstrand Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden (36) som **N-550-SG «ØYASKJÆR»** for P/R Bertheussen (Bjørnar Bertheussen og Geir Nikolaisen, Leines/Bodø. Solgt 6.1987 til P/R Ingvald Fredriksen (Ingvald Fredriksen), Gravermark/Bodø og omdøpt **«OLE OSKAR»**. Overtatt 3.1993 av Ole Oskar AS, Gravermark/Bodø.

(ST-90-F) «SALTNESVÅG» 15,60 m, 24,69 brt, LM 4321, tre, 245 bhk GM motor fra 1979. Bygd 1971 ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet (79) som **F-118-G «TOVE-LILL»** for Ivan H. Jensen P/R, Mehamn. Solgt 1974 til Harry Edvardsen, Mølnerodden,

Ramberg og omdøpt **«SUNDBØEN»** og reg. N-42-F. Solgt 7.1984 til Arne Aasberg, Laukholmen, Brønnøysund og reg. N-11-BR. Solgt 8.1988 til A/S Frøyfjord (Hans, Alf J., Elly og Hege Hakkebo og Rolf Furberg), Sistranda/Trondheim. Omdøpt 1990 til **«SALTNESVÅG»**. Havareerte 1990, 1 mann omkom. Vraket overtatt 1991 av Maritime Assistance A/S, Namsos og berget. Solgt 3.1993 til Saltnesvåg P/R DA (Karstein kristiansen), Nord-Statland/Namsos og reg. NT-90-NL.

T-77-H «HAVBRÅTT»

T-74-T «HARMONI»

M-3-A «SKARBJØRN» 54,94 m, 493,66 brt, JXNQ, stål, 1550 bhk B&W Alpha motor. Bygd 1975 ved Søviknes Verft A/S, Syvikgrend (16), skroget bygd ved Myklebust Mek. Verksted A/S, Gurskebotn, for Sameiet Skarheim (Syver Blindheim og Bernt Skarbøvik), Ålesund. Overtatt 1981 av P/R Skarbjørn (Syver Blindheim), Ålesund. Forlenget og ombygd 1982 til hekktråler. Overtatt senere av Skarbjørns Rederi A/S, Ålesund. Solgt 3.1993 til Artic Sea Prawns A/S, Båtsfjord/Ålesund.

H-84-F «MARON» 49,40 m, 443 BT, LDBS, stål, 990 bhk Wichmann motor fra 1986. Bygd 1966 ved Gravdals Skipsbyggeri & Trelastforretning A/S, Sunde (363), skroget bygd ved Verolme United Shipyards, Heusden, Nederland (881), for Magne Sekkingstad P/R, Sekkingstad/Bergen. Forlenget og forhøyd 1972. Overtatt 1976 av P/R Maron (Magne Sekkingstad), Fjell/Bergen. Overtatt 1983 av P/R Maron (Rikard Algerøy), Brattholmen/Bergen. 1990 overtatt av

N-450-VB «OLE OSKAR»

R-4K «KORAL BANK»

R-48-U «SIRAFISK»

P/R Maron ANS (Rikard Algerøy), Brattholmen/ Bergen. Disponeringen overtatt av Gunnar Algerøy, Knarrevik.

R-4-K «KORAL BANK» 35,16 m, 198 brt, 296 BT, LGTS, stål, 990 bhk B&W Alpha motor fra 1986. Bygd 1968 til Søby Maskinfabrikk og Staalskibsværft, Søby (34) som **HG 275 «ELLEN PEDERSEN»** for Frederik Rasmussen P/R, Hirtshals, Danmark. Solgt 4.1978 til Tor Milfred Nygård P/R, Sirevåg/Egersund og omdøpt «**SØLVI KARIN»** og reg. R-7-HA. Solgt 9.1985 til P/R Bjønnnes & Maudal (Nils Bjønnnes), Egersund og omdøpt **R-9-ES «KORALBANK»**. Solgt 9.1986 til A/S Koralfisk, Raudeberg/Måløy og reg. SF-7-V og omdøpt «**KORAL BANK»**. Solgt 7.1989 til Koral A/S, Vedavågen/Måløy og reg. R-17-K. Solgt 3.1993 til Kongstein KS (Egersund Fiskeriselskap A/S), Egersund og omdøpt «**KONGSTEIN»** og reg. R-17-ES.

R-48-U «SIRAFISK» 27,16 m, 178,94 brt, LHHT, stål, 810 bhk Grenaa motor. Bygd 1979 ved Solstrand Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden (17) som **T-8-S «MEILANDSTIND»** for Karsten, Åge og Arvid Henriksen P/R, Skjervøy/Tromsø. Solgt 1986 til P/R Brødrene Thomassen (Harald Thomassen), Utsira/Haugesund og omdøpt «**SIRAFISK»**. Overtatt 5.1991 av Sirafisk A/S, Utsira/Haugesund. Solgt 3.1993 til Nordkapp Fisk A/S, Honningsvåg/Haugesund og omdøpt «**NORDKAPPFISK»** og reg. F-248-NK.

OMMÅLT

Januar 1993:

T-854-T «GLANNØY» 36,45 m, 238,30 brt, LDGW, stål, 990 bhk B&W Alpha motor, bygd 1976. Per Blikfeldt, Tromsø, ommålt til 254,28 BT.

SF-97-A «VESTERVON» 21,03 m, 49 brt, LLMP, stål, 450 bhk Caterpillar motor fra 1982. Bygd 1962/83. P/R Vestervon ANS (Atle Fedøy), Bulandet/Florø, ommålt til 21,35 m, 84 brt etter ombygging 1993.

Februar 1993:

N-90-VV «TEISTBØEN» 17,16 m, 32,24 brt, JXGA, tre, 270 bhk Volvo Penta motor fra 1972. A/S Seibuen, Fygle/Sortland, ommålt til 30,92 brt.

KONDEMNERT

Januar 1993:

T-97-T «KJELLØY» 46,11 m, 364,95 brt, LKQE, stål 1100 bhk Deutz motor fra 1966. Bygd 5.1941 ved A/S Framnæs Mek. Værksted, Sandefjord (129) som D/hvalbåt «**NIERN»** for A/S Odd (A/S Thor Dahl),

Sandefjord. Rekvirert 1941 av Die Deutsche Kriegsmarine og omdøpt «**NORDKAP**» som vorpostenboot. Tilbakelevert rederiet i 1945. Siste gang ute i 1955/56. Sommerne 1957 og 1958 brukt til to-månederskurs for førstereisgutter i Sandefjord. Solgt 7.1958 til Rederi A/S Bjørkhaug (Elling Aarseth & Co), Ålesund for fangst fra Skjelnan Kvalstasjon, Tromsø. Overtatt 1960 av Skjelnan Kvalstasjon, Tromsø og omdøpt «**POLARBRIS V**» i 1962. Siste gang benyttet i 1965. Solgt 1966 til Erling Jul. Petter-

sen, Tromsø og omdøpt «**KJELLØY**» og ombygd til fiskefartøy 1966 ved A/S Tromsø Skipsverft & Mek. Verksted. Ombygd 1971 ved Brattvåg Slip & Mek., Verksted, Brattvåg til rekefrysetråler. Overtatt 1978 av Hans Andersen, Tromsø. Solgt 1992 til A/S Tromsø Fryseri & Kjøleanlegg, Tromsø som overførte skipets Grønlandsrekekonsesjon til rederiets «**TØNSNES**». Kondemnert 1992 og solgt til Danmark for opphugging.

FG

NR. 5/6
1993

GarantiKassen
FOR FISKERE

A-trygdordningen, behandling av enefiskere/båteiere i forbindelse med regulering, ulønnsomt fiske og leveringsvansker

Med virkning fra 1.1.93 ble forskriftene for a-trygdordningen endret slik at båteiere/enefiskere ikke har rett til a-trygd når fartøyet blir lagt i opplag grunnet

- regulering, oppfisket kvote, sesongavslutning, ulønnet fiske eller leveringsvansker.

Garantikassen har mottatt søknader om a-trygd f.o.m. 1.5.93 fra båteiere som hadde vært *mannskap* på andre fartøy vinteren 1993, og som ble oppsagt etter endt sesong.

I syremøte 26. mai d.å. ble spørsmålet om hvilke rettigheter disse båteierne har i forhold til forskriftsendringene i a-trygdordningen, diskutert.

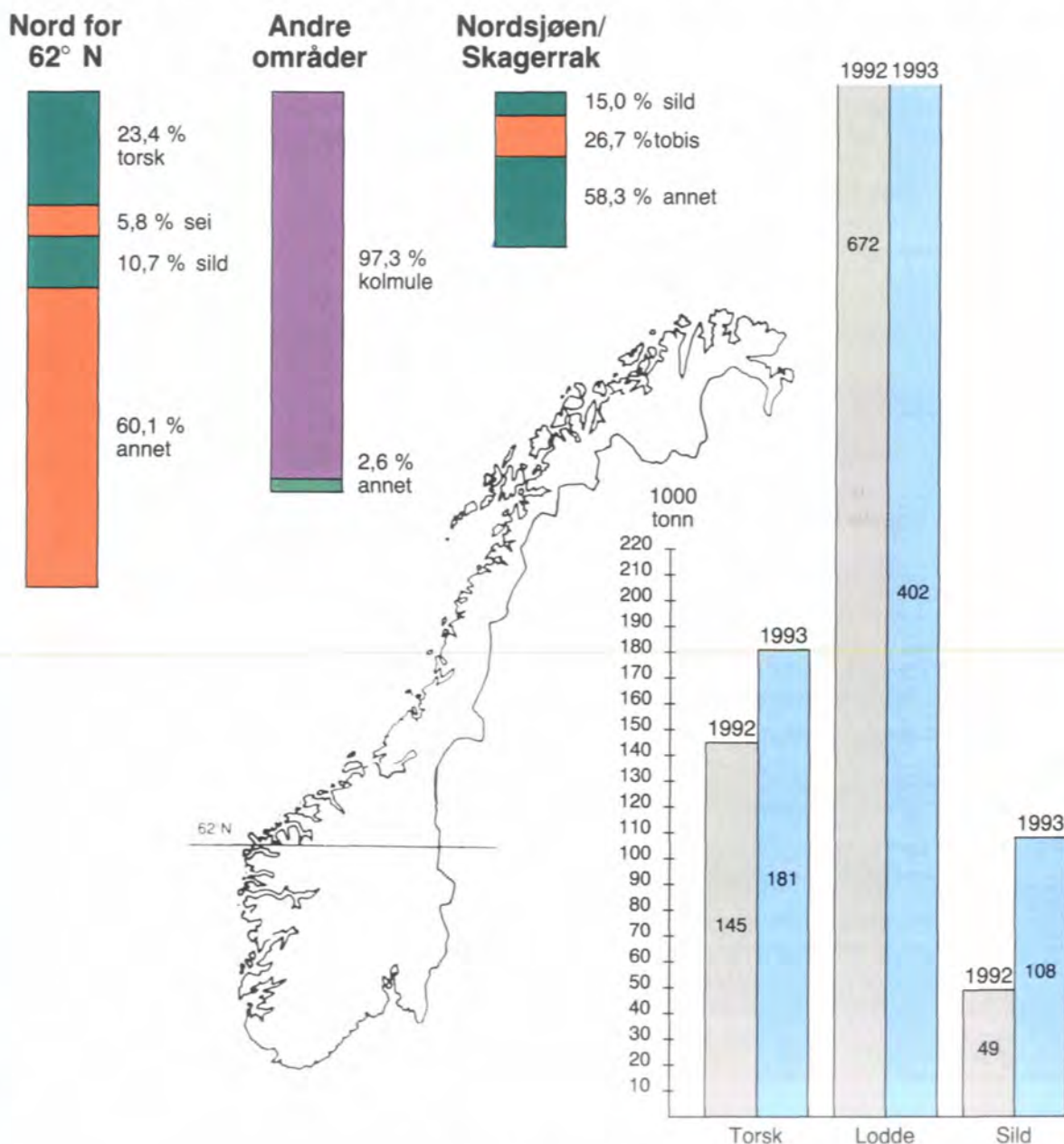
Følgende vedtak ble fattet:

«Fiskere som i perioder har vært mannskap ombord i andre fartøy og som eier merkeregistrert fartøy som kan omfattes av garantiordningen, kan ikke innvilges a-trygd i.h.t. forskriftene for a-trygdordningen § 4.2 a og b.»

For båteiere som søker a-trygd etter å ha blitt oppsagt som mannskap på andre fartøy innebærer dette at:

- eiere av fartøy fra 6 meter lengste langde og over, har ikke rett til a-trygd. Disse vil omfattes av garantiordningen.
- eiere av fartøy under 6 meter lengste lengde omfattes av a-trygdordningen.

Foreløpig oversikt over ilandført kvantum pr. mai 1993

Tabell 1 Alle tall i tonn rund vekt

	Mai 1993		Til og med mai 1993			Totalt	
	Alle områder	Nord for 62°	Nordsjøen/Skagerrak	Andre områder ¹⁾	t.o.m. mai 1993	t.o.m. mai 1992	
Torsk	13 650	172 490	8 050	180	180 720	144 975	
Hyse	3 055	13 915	1 995	70	15 980	14 165	
Sei	13 295	42 905	23 060	85	66 050	61 305	
Uer	1 830	6 085	160	15	6 260	12 800	
Brosme	1 945	4 080	1 050	1 485	6 615	7 375	
Lange/blålange	2 645	3 290	1 485	2 190	6 965	7 530	
Blåkveite	1 470	2 015	245	0	2 260	1 755	
Vassild	2 260	3 850	530	0	4 380	5 150	
Pigghå	605	930	370	0	1 300	1 750	
Lodde	0	401 700	0	0	401 700	672 500	
Sild	18 885	78 945	28 715	0	107 660	49 365	
Brisling	0	0	28 270	0	28 270	0	
Makrell	0	0	960	0	960	675	
Kolmule	26 000	0	0	206 000	206 000	154 600	
Øyepål	15 065	0	42 735	0	42 735	51 860	
Tobis	20 120	0	51 145	0	51 145	47 645	
Reker	5 015	6 920	2 840	1 590	11 350	13 425	
		737 125	191 610	211 615			

¹⁾ Inkluderer fangster tatt ved Jan Mayen, Island, Færøyane, Vest av Skottland, Øst-Grønland og NAFO.

Lån og løyve

 NR. 5/6
1993

Tillatelser innen fiskeoppdrett i mai måned 1993, gitt av Fiskerisjefen i Møre og Romsdal:

10)
M/AE 0004
Sub Laks AS, Foldfjorden
Lokalitet: Marøya, Aure kommune
Roksvåg, Aure kommune
Lindåshammaren, Aure kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

11)
M/AE 0001
Nils Solheim Fiskeoppdrett AS, Foldfjorden
Lokalitet: Rotøyholmene, Aure kommune
Storvika, Aure kommune
Lindåshammaren, Aure kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

12)
M/SM 0015
Sør-Smølafisk AS, Vartdal
Lokalitet: Pinøya, Smøla kommune
Hestøya (Lepsøy), Haram kommune
Røysa, Giske kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

13)
M/AE 0014
Aure Havbruk AS, Lesund
Lokalitet: Gardnes, Aure kommune
Engvik, Aure kommune
Grønnes, Aure kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

14)
M/AE 0005
Magnar Ulfsnes, Vihals
Lokalitet: Gardnes, Aure kommune
Bakkabugen, Aure kommune
Engvik, Aure kommune
Grønnes, Aure kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

15)
M/SM 0001
AS Oppdrettsfisk, Vigra
Lokalitet: Kattholmen, Smøla kommune
Hestøya (Lepsøy), Haram kommune
Sæt (Lepsøy), Haram kommune
Røysa, Giske kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

16)
M/FI 0004
Fjordo AS, Frei

Lokalitet: Bogabukta, Frei kommune
Vikageilen, Frei, Frei kommune
Bjerkestrand, Frei kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

17)
M/AV 0003
Akvaforsk, Sunndal
Lokalitet: Veiset, Averøy kommune
Aukan, Averøy kommune
Kjerkjeberget, Gjemnes kommune
Kjerringgrauva, Gjemnes kommune
Silstadholmen, Gjemnes kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

18)
M/S 0002
Bringvorlaks AS, Sandshamn
Lokalitet: Voravika, Sande kommune
Hestholmen, Sande kommune
Maltvika, Sande kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

19)
M/AV 0002
Hydrotech AS, Ekkilsøy
Lokalitet: Sveggevika, Averøy kommune
Gagnat, Gjemnes kommune
Høybuvika, Gjemnes kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

20)
Farm AS, Edøy
Lokalitet: Lyngholmen Nord, Smøla kommune
Buskjeret, Smøla kommune
Trettholmen, Smøla kommune
Kattholmen, Smøla kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

21)
M/SM 0002
Stolt Sea Farm AS, Edøy
Lokalitet: Lyngholmen Nord, Smøla kommune
Buskjeret, Smøla kommune
Trettholmen, Smøla kommune
Kattholmen, Smøla kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

22)
M/SA 0001
Bio AS, Fjørtoft
Lokalitet: Bratteberg, Haram kommune
Rogne, Haram kommune
Austnes, Haram kommune
Type: Tillatelse til å etablere anlegg på nye lokaliteter.

*Livet
i havet
vårt ansvar!*

FISKERIDIREKTORATET

Fiskets Gang

- Artikler om fiskeriforskning, prøvefiske, leitetjenesten
- Intervjuer og reportasjer om aktuelle fiskerisaker
- Nytt fra fiskeriadministrasjonen
- Fiskerinyheter fra inn- og utland
- Statistikk for norsk fiske
- Oversikt over Norges eksport av fiskeprodukter

Kommer ut 1. gang i måneden.
Utgis av Fiskeridirektøren

Ja takk,

.....
Navn

.....
Adresse

.....
Poststed

bestiller Fiskets Gang

1 år for kroner 200,-

student kroner 100,-

1 år utland kroner 330,-

1 år utland m. fly kroner 400,-

Abonnementet blir betalt så snart jeg får tilsendt innbetalingskort.

Fiskets Gang

Boks 185
5002 Bergen